

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 12
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 09 МАРТ 2016 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Светла Петкова - член на ВСС, и
Димитър Узунов - представляващ ВСС

/На заседанието присъства Димитър Тончев - главен секретар на ВСС/

ОТСЪСТВАТ: Георги Колев, Елка Атанасова, Милка Итова,
Михаил Кожарев, Сотир Цацаров, Юлиана Колева

/Разпечатка от компютъризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя./

/Откриване на заседанието - 14.15 ч./

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Добър ден, уважаеми колеги, откривам заседанието на 09.03.2016 г., от 14.00 ч., съгласно дневния ред, който е одобрен от министъра на правосъдието.

Има ли предложения по дневния ред, преди да го подложим на гласуване?

Г-жа Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Аз предлагам да отложим днешното заседание и да поканим на заседание по тази тема всички председатели на апелативни съдилища, както и председателите на Военно-апелативния съд и на Специализирания апелативен съд, т.е. на апелативно ниво председателите да присъстват на нашето заседание. Ще ви кажа защо. Виждам, че тук има само доклад за обобщаване на становищата от Апелативен район-Пловдив и Апелативен район-Бургас. Нямаме такива доклади от Велико Търново, от Варна, от София, от Военно-апелативния съд и от Специализирания наказателен съд. Така или иначе, тези проблеми засягат и тяхната дейност, и то много сериозно. Затова ви предлагам, колеги, да направим това обсъждане, да, проведени са кръгли маси, има протоколи по апелативни райони, но не виждам протокол за проведена кръгла маса с Военно-апелативния съд и със Специализирания апелативен съд. Мисля, че те трябва да участват.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Добре, това е Вашето предложение. Други становища има ли по това предложение за отлагане на заседанието?

Г-н Боев.

РУМЕН БОЕВ: Колеги, както преди една седмица и колегата Иванов каза, ние по темата в продължение на три години, ако не сме натрупали някъде около 20 000 страници с най-различни изследвания, изводи, проучвания, виждания, спорове и т.н., никой не ги е прочел между другото задълбочено тези страници, с едно-две изключения, и оттук-нататък някак си, като предлагаме, хайде още малко страници да направим.

Дали в този формат, дали в малко по-голям, ние в крайна сметка трябва все пак да кажем (пред нас си, всеки един пред нас си) имаме ли въобще намерение да се занимаваме с тази дейност

до края на Съвета, защото виждате, че на този съвет (аз и предния път го казах) му остават 14 месеца в най-добър вариант, защото после ще влезем в подготовка на избори за друг ВСС и т.н., разписано е по закон, така че това е темата. И оттук-нататък да седнем да видим какво може да се случи все във връзка с нея, все във връзка с насрочения проект, който така или иначе ще заработи и ще обслужва голяма част от целите, които ние сега бихме обсъждали, или не. А сега да превъртим още веднъж през колегите, първо трябва съвсем точно и ясно да си поставим вече цел. За какво примерно ще извикаме апелативния председател на Велико Търново? Аз лично бих го извикал, за да го питам възможно ли е да продължават да съществуват два районни съда на 9 километра един от друг, както е Горна Оряховица и Велико Търново. Аз ви казвам за какво бих го извикал. За друго какво да го викам? Ами че хората, които искаха, отидоха и го слушаха - и председателят, и председателите на окръжните съдилища и т.н. Техните изказвания се записаха, техните становища се записаха и пр. По-скоро на мен ми се струва, че ние тук трябва да си поставим точно този въпрос: Ще вървим ли нататък, имаме ли този ресурс? Още повече, колеги, ние трябва да решим и едни съвсем практически, стоящи пред нас проблеми. Ще ни се, не ще ни се, ние след един месец сме разделени на колегии. Този въпрос как ще го движим? По колегии ли, в пленум ли, ще остане ли комисия, какво ще бъде, как ще бъде? Ето тези неща трябва да решим, а не да събираме колегите още. Аз мисля, че тяхната дума сме я чули.

И това, което аз също съм ви предложил (не че днес ще тръгне да се решава този проблем), в крайна сметка до каква степен наистина с изводите, които ще направим, трябва да занимаем и останалите институции, защото този въпрос го поставиха колегите в

страната, ако сте ги слушали внимателно - тези, които сте били по съвещанията, този въпрос го поставя обществеността, това поставиха и органите на държавна власт и управление по места. Отделно го постави в голямата си степен и бизнесът. Който е влязъл в Комисията по натовареност, може да забележи колко писма са от най-различни органи в тази насока.

Това са проблемите, по които трябва да поставим някакъв алгоритъм за тяхното решаване, а пък дали ще превъртим още веднъж темата, мисля, че само ще тупаме топката. И пак да си кажем - имаме ли ресурс, имаме ли възможност, имаме ли време ние да решим този въпрос.

Благодаря!

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Направи се процедурно предложение, г-н Румен Боев пък взе противното становище.

Искам да поясня, че в залата сме в по-малък състав, но достатъчен за обсъждане на темата.

Представляващият, заедно с още трима колеги - г-жа Колева, г-н Кожарев и г-жа Итова, са в Правната комисия в Народното събрание, където се обсъжда ЗИД на ЗСВ. Двама от колегите са в командировка извън страната. Казвам това с оглед важността на темата да преценим дали бихме могли да я обсъждаме в този състав.

Г-жа Найденова иска думата по процедурното предложение. Заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Моето изказване е в подкрепа на предложението на г-жа Георгиева. Да, наистина, проведени са срещи по апелативните райони. В материалите за днес наистина имаме информация по отношение на два от апелативните райони, но е редно да имаме такава най-малкото и по отношение на

другите, за да може да дебатирате. Случаят е важен и аз се присъединявам към предложението на г-жа Георгиева тук да присъстват и председателите на апелативните съдилища, независимо че са присъствали на тези обсъждания.

На второ място смятам, че, да, наистина днес имаме кворум за провеждане на заседание, но това е една изключително важна тема и насоката, която ще дадем на нашите действия оттук-нататък, следва да бъде обсъдена в присъствие на максималния брой членове на ВСС, така че да може всеки пълноценно да участва в дебата, във взимането на решението, защото това, което ще заложим като стъпки и действия, оттук-нататък ще има много трайни последици занапред за всички наши колеги, изобщо за структурата на системата на съдилищата, респективно на прокуратурата.

Аз се присъединявам изцяло към предложението на г-жа Георгиева за провеждане в друг ден на това заседание и с представяне на допълнителната информация.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Има заявки за изказване от г-жа Карагъзова и от г-н Калпакчиев.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Уважаеми колеги, аз съм по-склонна да подкрепя предложението за отлагане на днешното заседание, но не толкова по съображенията, че трябва да поканим председателите на апелативните съдилища. В момента обаче в отсъствието както на министъра на правосъдието, така и на г-н Колев и на г-н Цацаров (от тримата „големи" присъства само г-н Панов) и в състав на Съвета, който до преди малко беше на ръба на кворума, ми се струва, че е несериозно да водим тази изключително важна дискусия. За мен днес дискусията трябваше да реши основния, най-важния въпрос - как именно да постигнем целта,

около която всички сме се обединили, а именно необходимостта от реорганизация на съдебната карта.

Съвсем скоро се проведе една кръгла маса по темата, на която беше събран сериозен експертен капацитет в лицето на представители на най-различни организации, които работят по темата. На тази кръгла маса експертите ни казаха: „Уважаеми колеги, дайте да си изясним каква цел гоним, какво искаме да постигнем, за да можем и ние като експерти да ви помогнем да я постигнете“. И затова за мен днешното заседание би следвало да отговори именно на тези генерални, най-важните въпроси - как и в каква насока да работим за тази реорганизация, по която сме се съгласили, че трябва да бъде направена. Дали ще се стигне до окрупняване на съдилища, дали ще се стигне до закриване на съдилища, дали и двете, всичко онова, което беше особено важно да получи отговор, мисля, че в този редуциран състав с присъствието само на г-н Панов, ние не бихме могли да постигнем. Иначе съм напълно съгласна с г-н Боев, че сме събрали огромен материал, включително и са направени не малко анализи. Събрани са материали по всеки един от критериите, които ние приехме, че имат отношение към реформата на съдебната карта. Така че в днешното заседание аз лично считах за себе си, че ние трябва да изкристализираме принципното решение какво правим оттук-нататък. Но в този състав не считам, че сме в състояние да го направим.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Калин Калпакчиев беше заявил желание за изказване, след това г-н Георгиев и Мария Кузманова.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Благодаря! Аз мисля по подобен начин, по който преди малко се изказа г-жа Карагьозова. Идеята на днешното заседание, може би за да е по-ясно на всички, беше по

някакъв начин да поставим на дневния ред на ВСС темата за съдебната карта, тъй като в момента (от м.ноември досега) се намираме в един етап, един период на безвремие, който очевидно ще продължи. Никой не иска да се ангажира в Съвета с тази тема.

Официално вносител на точката за днешния дневен ред е Комисията по натовареност, въпреки че ние имахме пет екипа, както знаете, по апелативните райони. Фактически тези екипи, трябва да го кажем честно, не функционират. Както каза и г-н Боев, отделни членове на Съвета се срещаха с колеги, проявяват интерес и се опитват нещо да движат по темата, но на практика екипите не функционират в своята цялост. Поради тази причина не са изготвени и обобщителните доклади за апелативните райони Велико Търново, София и Варна. Но така или иначе смятам, че идеята беше да поставим днес темата, да кажем какво е свършено и какво трябва да извършим, за да доведем до някакъв финал, до някакъв завършек тази дейност.

Моята идея е действително да се поеме ангажимент времеви и с конкретни отговорни лица, така че да е ясно по въпроса с реформата на съдебната карта кой има ангажимент, тъй като очевидно колективният орган като такъв е ангажиран с крайното решение, но ако не е ясно кой отговаря персонално, се размива и отговорността, и всъщност нищо не се върши.

Искаше ми се, и действително смятам, че е редно всички членове на Съвета да участват, за да може да се поеме сериозен ангажимент за работата оттук-нататък, тъй като е ясно какво е свършено, то не е малко, но съществената част сега предстои, трябва да решим в действителност към какво се стремим, каква е целта, която преследваме, тъй като ние нямаме яснота по този главен въпрос. Оттам-нататък вече, ако е ясно какво преследваме,

каква концепция имаме за крайното решение, ще бъде и по-лесно да правим и други анализи.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Г-н Георгиев.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Уважаеми колеги, аз ви предлагам нещо като компромисно решение, защото се страхувам, че при този кворум, който в момента имаме, и при изразените становища ще се разделим и ще взимаме трудно решения. Компромисното решение е да не загубим днешния ден, да не загубваме темпото. Имаме дневен ред с определени, напълно завършени и готови материали. Не знам дали ще бъдем в пълен състав някой път, дали няма да има болни, хора в командировка, извикани в Народното събрание и т.н. Нищо обаче не пречи днес да приемем докладите, по които за пръв път се докладва на пленарния състав на Съвета, хората, които са се събрали тук, да изкажат становища, и дори да се разделят мненията по тях и да не се вземе окончателно решение, това не е беда, защото тогава ще сме използвали днешния следобед. Така или иначе, тези дебати при всички случаи ще се състоят. Аз не съм сигурен, че ако се съберем всичките 24 души и апелативните председатели, ще можем да изчерпим темата в рамките на 72 часа.

Нека да не отлагаме днешното заседание. Докладите, които в момента са на мониторите, са достъпни за всички членове на Съвета от много време, минали са през комисии. Нека да чуем становищата по същество по решението. Дори днес да не го вземем, това ще ни спести времето, когато ще го вземем. Аз съм убеден, че седмият състав на Съвета има такъв капацитет. Има, разбира се, контрааргументи, но така или иначе, който иска да се свърши работа, или да чуе изразените мнения, ще може да ги види в протокола. Още повече, че ако ние се концентрираме сега и се

изказваме по същество, действително ще отметнем голяма част от работата, която предстои.

Благодаря!

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Г-жа Георгиева искаше нещо да добави.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Поддържам си процедурното предложение и ще го обоснова по-подробно.

Първо искам да кажа, че отсъствието на г-н Цацаров и на г-н Колев не може да бъде причина за отлагане. Аз не се позовавам на този факт и въобще не трябва да го поставяме на обсъждане, защото структурата на прокуратурата следва структурата на съдилищата. Така че и да присъства, и да не присъства главният прокурор, по-важно е да присъства председателят на ВКС и апелативните председатели, според мен.

Какво ще обсъждаме, колеги? Качен е доклад на обобщените становища за два апелативни района - Пловдив и Бургас, там, където председателите на апелативните съдилища са си свършили работата. Ами къде са останалите апелативни райони? Протоколите от срещите, хубаво, ама я вижте как изглеждат докладите за тези два района и какво ще обсъждаме за останалите райони. Мисля, че материалите, които комисията е качила, са непълни. И всъщност, според мен, председателите на Апелативен съд-Пловдив и Апелативен съд-Бургас са свършили перфектна работа за комисията - нещо, което трябва да направят и останалите апелативни председатели. Аз държа те да бъдат тук и да участват в това обсъждане, защото касае съдилища във всички апелативни райони. А това ще се отрази и на структурата на прокуратурата.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Г-жа Кузманова, след това г-жа Неделчева.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Уважаеми колеги, действително прави са колегите, които се изказаха преди мен, и аз напълно ги подкрепям. Една такава важна тема за обсъждане може би трябваше да бъде подкрепена и с други доклади от останалите апелативни съдилища и същевременно да бъдат може би предоставени и материалите, които пък са постъпили от районните съдилища и от съответния апелативен съд, тъй като, според мен, председателят на Апелативен съд-Пловдив създаде една блестяща организация, похвална е и неговата инициатива. Виждате в началото на доклада какво е направил, какво е възложил и работната група какво е обсъждала. Аз не знам за останалите апелативни райони дали има такава организация, и каква организация, тъй като не съм в екипа, който е за тях. Аз съм в екипа заедно с г-жа Галя Георгиева и г-жа Соня Найденова, който да извърши обобщаване, проучване на апелативен район на Апелативен съд-Пловдив. Така че, след като имаме два готови доклада, можем да започнем с тяхното представяне и същевременно какво ние смятаме - аз и г-н Георгиев, като предстоящи действия, които следва да бъдат извършени.

Затова предлагам едно компромисно решение - да започнем заседанието с апелативен район-Пловдив, а след това да го отложим и след като станат готови останалите доклади по апелативни съдилища, ще насрочим едно ново заседание със същия дневен ред, който да бъде за останалите четири апелативни района.

Благодаря!

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Г-жа Неделчева.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Уважаеми колеги, аз искам да обърна вниманието ви към нещо друго. При всички досега изложени

аргументи от колегите, изказали се до момента, за разглеждане в заседанието, или за отлагането му, мисля, че пропускаме един много важен момент. Дали ще бъдат тук председателите на апелативни съдилища, дали са изготвили доклади, отчитащи статистически данни за съответния район, за мен е без толкова голямо значение. По-важното и по-принципно (мисля, че пред всички нас стои) е да си отговорим на въпроса каква политика занапред ще имаме по въпроса за съдебната карта. Ние възнамеряваме ли да проведем докрай предприетото и извършено по въпроса, обхождайки и вземайки становища на всички съдилища по предложения вариант за реструктуриране, защото наскоро предложихме, беше одобрено от съда, участието на Съвета в проект, който на практика продължава дейността по прекрояване на съдебната карта. Така че ние трябва първо да си отговорим на въпроса възнамеряваме ли да предприемаме действия по актуализиране на съдебната карта било то частични, пилотни или експериментални, или ще оставим тази дейност да бъде продължена от проекта по Програма „Добро управление“.

Ако имаме намерение да продължим по темата „съдебна карта“ и да свършим нещо, което в началото на мандата сме обявили, че желаем да проведем и имаме до момента събрана информация, би трябвало да излезем с конкретни предложения, а не да обсъждаме едни статистически данни в момента и да упрекваме апелативни председатели защо не били обобщили тези статистически данни. Колеги, всеки от нас имаше предоставена папка, която съдържа много подробна статистическа информация. Вече е въпрос на асимилиране, селектиране и предоставяне на тази информация вероятно по работни групи или по апелативни райони от страна на участващите членове на Съвета.

Това е моето мнение. Нека да не прехвърляме нашата компетентност и нашите правомощия на председателите на апелативни съдилища те да изготвят доклади, те да ни предлагат тяхното становище. Те вече го изразиха, извинявайте. Ние бяхме по апелативни райони и те изразиха становища, и не само те.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Надявам се, че вече приключиха изказванията по процедурното предложение. Предлагам да преминем към гласуване на предложението на г-жа Георгиева за отлагане на заседанието изцяло, подкрепено и от други колеги.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Преди гласуването. Колеги, чета протокола от кръглата маса, която се е провела януари или февруари 2016 г. в НИП. Там чета, че са участвали представители на Върховния касационен съд, заместник-министър на правосъдието, членове на Висшия съдебен съвет, представители на двадесетина и повече районни съдилища от страната, включително и представители на най-големия районен съд - Софийския районен съд, където е стояла точно тази тема. И това, което каза г-н Калпакчиев в днешното заседание, го е казал и на тази кръгла маса. Основният въпрос, който е бил поставен на кръглата маса, който стои и сега, е какво се цели с реформата на съдебната карта. Ако ние днес отложим разглеждането на този въпрос затова, защото отсъстват петима членове на ВСС и не присъстват председателите на съответните апелативни райони, и дори да насрочим ново заседание само по тази тема (днес сме 09 март), ако насрочим примерно след 20 дни, или след един месец - на 09 април, кой ще каже тогава, в заседанието на 09 април, ще имаме ли отговор на този основен въпрос тогава какво целим с тази реформа. Ние, ако не започнем разговора сега, и на 09 април няма да имаме отговор на този въпрос, и на 09 май няма да имаме отговор на този въпрос,

и към края на мандата на ВСС, който не се знае кога ще бъде, няма да имаме отговор на този въпрос.

Спомням си, че в последните заседания на Висшия съдебен съвет избирахме административни ръководители на няколко малки съдилища и малки прокуратури от различни съдебни райони. Виждам в доклада на Пловдивския апелативен район, първият посочен, или поставен на нашите екрани, или намиращ се на нашите екрани като първи такъв, че там са съдилищата Момчилград, Ардино, Крумовград. Защо ми се струва, че избирахме председатели - административни ръководители на тези съдебни органи, и въпросите, които поставяхме и които най-много ни интересуваха, включително за прокуратурите и за съдилищата, към кандидатите за административни ръководители: „Колега, какво ще кажете, вие там имате ли нужда, каква е вашата оценка - може ли на девет километра, или на 19 километра да има два съда, и т.н., естествено и две прокуратури?“. Отговорите бяха много впечатляващи. Оказва се, че за 19 километра, доколкото си спомням, (колегата Боев ще ме поправи) от едно населено място - оръжен център, до един районен съд се пътува около два часа при нормални метеорологични условия (говорим за лято, сух път). Отговорите на всички колеги бяха, дали пазят себе си, или не пазят себе си, ние ще правим тази оценка, и не само ние, сигурно и след нас много, но какво търсим сега? За да си отговорим на въпроса каква е целта на тази реформа на съдебната карта, ние трябва да започнем разговора. За да започнем разговора, най-малкото трябва да чуем колегата Калпакчиев, който най-активно работи по темата. Уважение към неговия труд. Той застъпи позицията, че при този намален състав в днешното заседание не е добре да започваме разговора. Аз поддържам другото - нека да чуем колегата

Калпакчиев, да чуем колегата Кузманова, да чуем колегата Георгиев. И някой от нас също може да роди в главите си нещо полезно, което да влезе в тяхната концепция, или стратегия, или мислене по тази промяна на съдебната карта. Иначе е най-лесно. За мен е най-удобно да кажа - нека да отлагаме, нека да отлагаме, аз няма да се ползвам толкова пряко, да кажем, от една нова съдебна карта по обясними причини. Но ние, ако не започнем този разговор, няма да го свършим. А това, че отсъства председателят на Военния съд в Пловдив, или на Специализирания съд еди-къде си, според мен няма абсолютно никакво значение затова, защото те се събираха по апелативни райони, те си казаха какво мислят. Всички съдии подкрепят това, да си останат там малките съдилища. Нормално е, началниците няма да тръгнат срещу своите колеги. Ние трябва да понесем отговорността и тежестта. Но ако не заговорим, ще отложим и ще продължаваме да отлагаме. Иначе за мен е по-удобно да се кача в кабинета си, тъкмо пиша едно дълго решение по дисциплинарно производство, вече съм на двадесетата страница.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Г-н Панов иска думата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Преди гласуването. Аз също смятам, че не е необходимо да отлагаме точката. Висшият съдебен съвет е този, който трябва да определи политиката по отношение на съдебната карта. Съгласен съм с това, че отговорността трябва да поеме Висшият съдебен съвет. Нашите колеги са казали своето мнение. Да, те имат своята позиция. Може, ако е необходимо, да бъдат извикани отново, при необходимост, разбира се. Но ако ние не започнем наистина този дебат сега, и то месец трети от годината, очевидно е, че няма как той да се довърши. Още повече, че и г-н Георгиев изрази позиция, въпросът е какво ще направи този

ВСС, как ще оформи политиката по отношение на съдебната карта. Ето защо аз също призовавам да не отлагаме темата и да започнем дебата. Той е изключително важен за нашите колеги по обясними причини.

Благодаря!

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Чухме още два гласа за продължаване на заседанието. Затова да продължим с гласуването на предложението за отлагане на заседанието.

Резултатът е следният: 16 гласували, „за“ - 8 гласа, „против“ - 6, „въздържали се“ - 2. Няма решение. Не се приема.

В такъв случай да гласуваме дневния ред. Преди това има думата г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Колеги, казахме доста неща, но ми се ще все пак да помислим и върху следното, г-жа Неделчева го каза в своето изказване и ми се струва, че то е важно. Какъвто и дебат да водим, целта не е да преразкажем днес какво се е случило в обсъжданията по апелативни райони. Материалите са на вниманието на всички, те са достатъчно по обем. Това, което беше замисълът на разпределение на членовете на ВСС в групи, или както ги бяхме нарекли по апелативни райони, беше след провеждане на обсъждане и анализиране на събраната информация, включително и статистическа, на база на наше решение, с което определихме по какви критерии ще се водим за бъдещата реформа на съдебната карта, не само да анализираме тази информация, но и всяка група да излезе с конкретни предложения и именно върху тези конкретни предложения да дебатирате. Ние в момента нямаме предложения от нито един апелативен район, върху които да провеждаме какъвто и да е дебат, най-малкото, както каза и г-жа Георгиева по-рано, и информацията,

с която разполагаме по апелативни райони, пък е трудно съпоставима. Затова не Комисията по натовареност, не колегата Калпакчиев, а всяка работна група, сформирана по апелативни райони, трябва да представи ако не доклад, поне предложения, конкретни, върху които ние да дебатирате. А тези конкретни предложения ще стъпят на базата на информацията, с която разполагаме, допълнително събраната от срещите по апелативни райони.

Затова смятам, че предложението на г-жа Георгиева е разумно. Когато излезем с конкретни предложения, тогава наистина да дебатирате и с председателите на апелативните съдилища вече конкретните предложения. В противен случай ние и днес, и следващ път, и второ, и трето заседание можем да говорим и дебатирате безкрайно много с най-различни идеи. Но нямаме ли предложение, обосновано с първо, второ, и ако има следващи аргументи, ми се струва, че е излишно да дебатирате. Споделяла съм го с колеги и преди, когато обсъждахме какво ще прави всяка група, освен с доклад, или в каквато форма реши, трябва да излезе и с конкретни предложения в този апелативен район дали предлага окрупняване, дали предлага запазване на структурата на съдилищата. Ако предлага промяна, защо и къде, и с какви аргументи. Така аз виждам смисъла на един дебат по темата. В противен случай ще си разказваме какво се е случвало и ще си четем материалите. Затова ви моля, ако тези допълнително изказани съображения по някакъв начин ще доведат до промяна на решението, да прегласуваме процедурното предложение на г-жа Георгиева за отлагане на заседанието.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: За прегласуване няма смисъл, защото имаме дневен ред, който ще бъде подложен на гласуване.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Аз в противен случай казвам, че нямам готовност да водя този дебат днес.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Г-н Боев има думата и ще подложим на гласуване дневния ред.

РУМЕН БОЕВ: Колеги, аз пак искам да насоча вниманието на всички ви върху това, което се е извършило досега, и дали то е достатъчно, за да направим, както се казва, първата крачка, дори само като една точка да приемем на днешния Съвет и да кажем - да, група номер едно или три до другата сряда докладва, следващата за следващата и т.н. А пък то е ясно, че ще докладва ръководителят на групата, защото в тази група, която е за Апелативен район-Пловдив и Бургас, много добре се знае кои са. Всеки можеше да си изкаже становището, аз съм ръководителят, да ми ги предложи до този момент и аз да ги обобщавам и тях. Но вие много добре знаете, че са два огромни работни доклада. единият, който беше представен от колегата Калпакчиев, където се заложиха основните позиции на база и на натовареност, на база на оптималност, на база на това над пет човека и т.н., на база на социално-икономически и географски фактори. Много добре видяхте и доклада на работната група на ...апелативна прокуратура. Там не го правиха никакви случайни хора, а го правиха пак колеги от Съвета...с магистрати от цялата държава. Обхванаха се социалните изследвания, които се правиха, направи се онова демографско изследване, което никога досега не е правено. Отиде се, почерпи се международен опит, също влезе в темата.

В крайна сметка аз пак ви казвам, колеги, всичко това е пред очите на всеки един член на Съвета. Ако ще продължаваме да се групираме, разгрупираме и пр., и пр., губим ценно време. Дайте да направим някаква наистина първа крачка в тази насока, най-

малкото и поради факта днес да вземем едно решение, да, групите, ако считат за необходимо, защото тук могат и да не се случат тези случки, както много пъти ни се случиха досега, ето ви един срок до 20 март, каквото направиха, направиха. Оттам-нататък да седяме да правим втората фаза на тази дейност. Ще продължим ли да работим в тези групи април, май, юни и т.н., когато вече очевидно ще бъдем в отделни колегии. Това също е много важно да го знаем. Да започнем сега да го мислим и да го решаваме. Аз лично считам, че това няма как да не е работа на пленума, защото то и по закон е така. Ние трябва да се произнесем. Ето, тези първи чисто организационни крачки, колеги, трябва да направим най-малкото днес. След това, това, че няма предложения, напротив, много предложения са направени и от различни колеги в тази насока. Направени са предложения. Защо да не почнем тяхното обсъждане, пък макар и писмено, да не е днес, но да се каже - ето, приемат се тези доклади, по тях, който иска становище, да го изрази, пак, да речем, до датата 20 март. Нещо да движим, колеги, ако ще движим, ако ли не, наистина влизаме в проекта и изчакаме да видим там как ще се развият нещата. Това също е решение, стига да го приемем, затова сме колективен орган.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Подлагам на гласуване дневния ред. Искам да напомня, че въпросът, който ще разискваме - обсъждане на извършените и предстоящи действия във връзка с оптимизиране на структурата на съдебните райони, е въпрос продължителен, той не може да се реши на днешното заседание. Затова ние трябва да започнем, имаме достатъчно материали, поне два завършени доклада, така че призовавам при това гласуване да имаме възможност да продължим с дневния ред.

(Димитър Узунов влиза в залата)

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Режим на гласуване. Гласува се дневния ред. 16 гласували, 16 „за“. Приема се.

/След проведеното явно гласуване/

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. Приема следния дневен ред:

Обсъждане на извършените и предстоящи действия във връзка с оптимизиране на структурата на съдебните райони

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

СВЕТЛА ПЕТКОВА

**(Заседанието продължава под председателството на
Димитър Узунов)**

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Найденова!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Уважаеми колеги, тъй като не се прие процедурното предложение за отлагане, аз си направих малка справка и установих следното. Пак се връщам на целта на сформирани на екипите. Поименно сме посочили, допълнително всеки екип има координатор. С решение на ВСС от 17 септември 2015 г., т.62.2. (подрешение по т.62), всеки от екипите е трябвало да подготви мотивирано предложение за съответния апелативен район, съгласно решение на ВСС от 15 юли 2015 г. Решение на ВСС от заседанието на 15 юли 2015 г. във въпросната точка 1.5. гласи следното: *„Конкретните предложения за промени в съдебната карта на районните съдилища и районните прокуратури да бъдат обсъдени и мотивирани“*. Затова малко по-рано изложих съображения защо днес трудно можем да проведем дебат, защото ние не сме готови с конкретни предложения по апелативни райони, какво предлагаме да се промени в съдебната карта на районните съдилища и районните прокуратури. Цитирах ви решения, взети от ВСС, и затова смятам, че в днешното заседание, каквото и да говорим, ще е извън мандата, който всяка работна група е имала да свърши работа.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Кузманова, заповядайте!

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Започваме ли да докладваме по дневния ред?

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Да.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Уважаеми колеги, на вашите монитори е докладът по обобщаване на получените становища от

председателите на шестте окръжни съдилища на територията на Апелативен съд-Пловдив. Няма да се спирам върху организацията, която е създал този председател, защото тя е посочено в раздел първи от доклада. Въпросът, който беше изключително важен, и който ние дискутирахме в Комисията по натовареност, беше екипите да направят екипите на това, което предлагат съответно председателите по места.

Анализите на председателите на окръжните съдилища са въз основа на приетите критерии от Висшия съдебен съвет и те са обсъдени изключително задълбочено за Окръжен съд-Кърджали, за Окръжен съд-Смолян, за Окръжен съд-Хасково, за Окръжен съд-Пловдив и за Окръжен съд-Стара Загора и Пазарджик. За малко информация нека да си спомним, тъй като критериите тук ги няма. Критериите, които ние приехме на заседание на 15.07.2015 г., са седем.

Първият критерий беше определяне на минимална численост на съдиите в районен съд. Ние приехме да бъдат до шест.

Вторият критерий е натовареността на районните съдилища, т.е. на база фактически петгодишен период назад.

Третият критерий е свързан с данните за разпределение на населението, който може би беше един от най-важните. Всъщност тогава, на самото заседание беше предложено от г-н Калпакчиев да се дискутира един възможно ориентиран критерий, а именно въвеждане на норма „съотношение между брой население и брой съдия“.

Четвъртият критерий - географските разстояния, достъпност на обществения транспорт с оглед съществуващите 28 съдебни района. Би могло да се направи една по-оптимална

реформа, ако, така да се каже, се пренебрегнат съществуващите сега 28 района. Това фактически беше много добре представено и анализирано от г-н Калпакчиев, който същевременно заложи и другата тенденция - че то може да бъде свързано с много големи трудности и създаването на по-големи проблеми за гражданите.

Петият критерий е индексът за социално-икономическо развитие, в който пак беше дискутиран въпроса, че тогава, когато той е много нисък (а той е много нисък за най-бедните райони), идеята, която беше предложена, и която прие съответно Висшият съдебен съвет, защото тогава, доколкото си спомням, имаше много малко изказвания, е идеята за създаване на териториални отделения на съдилищата, което би следвало да стане.

И седмият критерий, който е изключително важен, и който тогава приехме, е „Други“, т.е. спецификата на съответния район.

Аз не мога да се съглася с изказаното мнение, че фактически докладът е единствено и само статистика, защото там са анализирани (това, което аз съм анализирала) становищата на всички председатели относно това, следва ли да продължат да съществуват малките съдилища, или да ги нарека по-бедните съдилища, или просто ние трябва съответно да ги реорганизираме.

Приетите критерии от Висшия съдебен съвет са обсъдени задълбочено. Аз не знам дали останалите членове от другите екипи са се запознали с докладите, които са дошли от Пловдивски апелативен район, но те са изключително задълбочени и с това, че са включени още 15 други показатели с подробна информация. Те са в точки на стр.1 и 2 в раздел първи от доклада. Съвсем накратко. Приетите критерии, както казах, са задълбочено

обсъдени, но наред с това са включени други фактори, които бих могла да обобщя в няколко точки.

Първа точка, това е за всеки петгодишен период за всеки районен съд. За петгодишния период за всеки районен съд е посочен броя на предоставените административни услуги на гражданите - свидетелства и справки за съдимост, вписвания, отбелязвания, заличавания, а там, където няма нотариус, т.е. в три от районните съдилища на територията на Пловдивския апелативен район, извършените нотариални сделки „удостоверяване“, изпълнителните дела и справки по тях. Това са неща, които са извън, както казах, получените материали от ВСС.

Второ, за всеки районен съд (което според мен е изключително важно) има таблица с разстояние в километри от всички населени места на територията до общините, общинския център, в който е седалището, и са упоменати и начините на придвижване на гражданите - обществен, личен, а имаше в някои доклади, че има населени места, в които населението пеша отива до съответния съд, защото просто няма превоз, както и времетраенето за придвижването.

Третата точка, която виждате в доклада, е населението по географски райони. Това е изключително важно и много отговорно са подходили председателите на окръжните и на районните съдилища. Посочено и отчетено е социално-икономическото развитие с едни ключови фактори - възраст, етническа принадлежност, социален статус. Като специфични критерии за Пловдивския апелативен район, за три съдилища е посочено съвпадането на регионалната граница с държавната граница - с Гърция и с Турция, това са трите окръжни съдилища в Кърджали, Смолян и Хасково. Действащите и разкритите гранични

контролно-пропускателни пунктове (ГКПП) криминогенната обстановка в тези районни съдилища на територията, където са тези пунктове, перспективата за в бъдеще, анализирано е доколко разкритите центрове в Харманли и в Любимец биха имали отражение с оглед бежанската криза. Много добре в някои доклади е направен анализ на районните съдилища с щат двама съдии, защото такива с такъв щат са няколко съдилища на територията на Пловдивския апелативен район, и най-вече кадровата обезпеченост и взаимната заменяемост на съдебните служители. Предложили са обединяване по двойки. Това фактически е засегнато в почти всички доклади. Тъй като ние сме дали едно примерно предложение, ако искате мога да цитирам страницата - стр.37 и 38 от приетия анализ на 15.07.2015 г. Там за всеки един район, който трябва съответно да се обедини районен съд с друг районен съд, е посочено и разстоянието...натовареността, и много интересен въпрос, който според мен логично се поставя за някои от съдилищата - няма ли да се отчете натовареността само на малкия съд, при положение, че целта на реформата, която предвижда обединяването на съдилищата, и да се намали натовареността на по-големите съдилища. Това е въпрос, който аз съм длъжна да предоставя на вниманието ви.

Някои председатели считат, че преди въвеждането на елементи от заимстваните в доклада на ВСС добри практики от САЩ и Европа, ако трябва да се приложат в България, то да се направи един качествен анализ от последиците от прилагането им. Това е във връзка със създаването на някои специализирани съдилища, както е станало по повод реформата в Хърватска, или по повод реформата в някои други държави, с които Комисията по натовареност се е запознала.

Кои са предстоящите действия, които според мен се отнасят не само за Пловдивски апелативен съд, а може би за всички апелативни съдилища, ако колегите приемат това? Промяната на съдебната карта, според мен, трябва да обхване всички възможни страни на решенията, и най-вече каква териториална структура с какъв щат е необходима на този географски район, с оглед социално-икономическото развитие на неговото население. Да, за Пловдивски апелативен съд ние имаме становище, но да вземем каквито и да е становища за промяната на малките съдилища, или, извинете, ще използвам един друг израз - бедните съдилища, т.е. съдилищата в бедните икономически райони, според мен, а и това, около което се обедини екипът, който беше за Пловдивския апелативен район, е, че трябва да ги посетим на място. Трябва да се запознаем със специфичните фактори, защото някои от тях са изложени в докладите, но, колеги, аз считам, че ние трябва да чуем мнението не само на съдиите, но и мнението на другите юристи, които са на този регион - нотариуси, адвокати. Важното е да се обсъдят всичките гледни точки, и то не само към настоящия момент, а би трябвало да се обсъдят и в перспектива, т.е. за в бъдеще.

Няма спор, че колегите съдии от предложените като най-подходящи за евентуалните бъдещи промени съдилища в доклада на ВСС са притеснени. Но притеснени са и съдебните служители от тези съдилища, което означава, че отговорността на ВСС е огромна, защото освен обществен, налице е и личен интерес. И според мен трябва да има баланс между обществения и личния интерес.

Предстои въвеждането на нормата за натовареност. Ние сме я приели и ще се въведе от 01 април с отчитане тежестта на делата, наред с отчитане на всички останали административни функции, които изпълняват съдиите в съответните нива съдилища.

Тази норма, според мен, след един определен период също трябва да бъде анализирана, за да се отчете каква е натовареността на съдията, тъй като този качествен показател според мен ще има значение, защото, представете си, ако се окаже, че в един съд от 6 души например, обективната натовареност, аз така считам, че трябва да се именува тази натовареност във връзка с тази норма, обективната натовареност на тези съдии по нормата А е например за щат от 8-9 души. Тогава, колеги, какво правим? Създаваме нови щатни бройки ли? Може пък да има и обратното положение. След един едногодишен период от действие, което всъщност е минималният срок за един добър анализ, едногодишен период на действие на нормата, ще имаме реалните резултати и вече до какво ще доведат тези резултати, тогава ще разберем.

Според мен необходимо е създаването и на единен стандарт по отношение на съдии - съдебни служители. Във ВСС има създадена работна група, която готви нов класификатор на длъжностите в съдебната система. Този класификатор би бил полезен за създаването на един такъв единен стандарт, което много ще ни помогне при бъдещата реорганизация.

Моето лично мнение по отношение на съдебните райони е следното. Според мен трябва да се запази принципа съдебните райони да съвпадат с административното деление на страната, като по този начин един председател на окръжния съд, в чиито район предстои една такава реорганизация, ще бъде пряко ангажиран, ако всъщност съдът се закрие и на негово място се предвиди офис или териториално поделение. Ако това стане с обединяването на две съдилища от различни съдебни окръзи, а това го има в доклада като предложение, при сливането, според мен малко трудно би се

размила отговорността по този начин на председателите, които контролират процеса.

Още две лично мои позиции, които намирам за необходимо да споделя с вас. Според мен трябва да има една ясна концепция за организацията и дейността на офиса (или отделението) на мястото на вече закрития съд, в случай, че след като той преминава към..., с колко души, кои да останат. Все пак това е също процес, как да го кажа, на една работа. Предстои решаването и на сроковете, в които да се извърши реформата, и когато започне, дали да бъде едновременно или постепенно със срокове след вече анализ на всичко това, което предстои ние да извършим.

В общи линии това са моите коментари. Бих се радвала колегите да изложат своето становище, или пък ако имат някакви други мнения, различни от моето.

РУМЕН БОЕВ: Уважаеми колеги, аз първо искам да изкажа удовлетворението, а предполагам, че то е и на всички членове на Съвета, че все пак започнахме вече по същество работа по темата. В тази насока това, че досега не сме си свършили работата не означава, че трябва да продължаваме да не си я вършим, така че това е удовлетворението ми.

Аз, по-кратък съм в моя доклад, той е малко по-обобщаващ, имайки предвид и това, че г-жа Кузманова много добре и аргументирано е обсъждала съжденията и становищата на колегите от апелативен район Пловдив. Наистина ние бяхме и от Пловдив, и от Бургас подпомогнати, колеги, много, защото те ми се струва най-съвестно председателите и на Апелативен съд, и на окръжните прокуратури и апелативните прокуратури, изложиха становищата и най-точно, и откровено, и деловито преминаха и

самите съвещания. Така, че в тази насока наистина бяха привилегировани и тези съвещания, тези становища, тези техни доклади ни дадоха основание все пак да правим някакви преценки, които да изложим пред вас. Факт е, колеги, и вие го виждате, че общо взето в тези региони, аз посетих и апелативен район във Велико Търново, бях там на съвещанието по същата тема, там не се изказаха кой знае какви други различни становища, има противодействие, не точно непременно не искаме реформа да се случи от страна на колегите, има и боязън, има усет, че не сме подготвени във всички теми и детайли, което си е и факт, няма какво да го крием, че не сме отметнали всички въпроси и проблеми, които биха могли да възникнат, но така или иначе, така или иначе въпросите, които те поставиха и наистина ние ги обсъждахме сега и наскоро във връзка с проекта, дали и доколко ще може да стане тази карта без единните деловодни системи, особено в съдилищата, защото в прокуратурата това е решен въпрос, най-вече електронното правосъдие, когато започнем да говорим за оптимизиране на съдилища и т.н. с оглед случайно разпределение, въобще разпределение, доколко и докога ще се променят съответните закони, защото това не може да стане само с дейност на ВСС. Изложиха се много и много такива въпроси, които наистина ни бяха много полезни, аз съм го отразил в моето кратко експозе.

Другото нещо, което съм длъжен да спомена пред вас - ние малко така, с усмивка, но и с удовлетворение в Комисията по натовареност приехме тези десетки писма от страна на общински съвети, на кметове, на представители на бизнеса, на най-различни организации, включително на колеги, които като че ли бяхме позабравили малко, като че ли само съд и прокуратура има в един град, няма адвокати, няма нотариуси, няма съдебни изпълнители и

ето ви една друга част от нашата обща правна гилдия, която също си постави на дневен ред много въпроси, и които при всички случаи трябва да се имат предвид когато ще се решават тези дейности по оптимизацията. Оказа се, че ние никъде не срещнахме нито една подкрепа от страна на общественост, от страна на местен орган на държавна власт или управление, да викат: абе, я ни го затворете този съд, не го щем, и прокуратурата не щем. Напротив - точно обратното казаха - затриете ли това, затривате държавността в нашия регион. Това бяха много чести изказвания, особено в области където са специфични, гранични райони, така че ето ви още една тема за размисъл. И аз точно в тази насока в тази дейност, която предлагам оттук насетне да осъществим, казвам, особено силно впечатление ми направи и аз го споменах и преди, колеги, изказването на председателя на Окръжния съд Плевен, вие имахте възможност да го чуете, той е много задълбочен колега, наскоро го избрахме втори мандат, който каза: вижте, все пак ВСС на базата на натовареността, на базата на факторите във връзка със самата дейност на съдебната система може да решава, да пререшава някои въпроси, обаче има и много въпроси, които са от национална и социална сигурност и там трябва да се активират много други институции. И аз в тази насока ви предлагам да помислим дали вече изводите от нашата дейност, които сме направили, тези наши доклади, макар и работни, които изготвихме, тези доклади, които сега и в най-скоро време се надявам ще излязат и от другите групи, да ги представим в Министерство на правосъдието с молба да се представят на Министерски съвет, да се видят по органите по места как мислят, защото тези органи по места, там са хората, които са със съответното политическо влияние, там са и политиците, там са техните избиратели и на нас трябва да ни бъде пределно ясно, че

ако ние нямаме съотносимост и подкрепа от Парламент, а да не говорим за тази законодателна част, в която той би следвало да ни подкрепи, просто няма как да осъществим тази карта, така че едното направление, мен ми се струва, че трябва да го измислим в тази насока - Президентство, отделно „Правна комисия“ на Парламент да се запознава с нашите виждания. Важно е, колеги, защото така или иначе и ние се обединихме около темата, нищо че още не сме си поставили съвсем точни и ясни цели, какво се случва ако нямаме законодателните промени, които да подкрепят една такава оптимизация.

Тук се поставиха още много други въпроси какви могат да бъдат първите ни стъпки, няма да ви оттегчавам, аз с тях ви занимавам от две години, тук само съм поставил един въпрос в насока дали все пак ако на първо време без да се пипа каквато и да е била подсъдност, каквито и да било работни места на магистрати и на специализирана администрация, не се намали най-малко административната тежест по отношение на магистратите с тези много на брой административни самостоятелни органи, дали няма да бъдем от полза за по-нататъшното развитие на реформата, защото те така или иначе трябва да се съберат в общи събрания, а сега виждате, визията е Общите събрания да решават ред и ред проблеми на съдиите. Не може Общото събрание на Ивайловград, Крумовград и т.н., където са по двама души, да реши какъвто и да е проблем, то може от някакъв много по-голям кръг, когато бъде обединено, а нека да си работят съответните поделения по места и другата административна тежест, но няма да ви занимавам, аз тази тема съм я развивал, тя може да е наивна, може да е всякаква, в крайна сметка ми се струва оптимална.

Иначе какво ви предлагам, така или иначе аз ви предлагам първото нещо да ги обсъдите тези доклади, макар и не непременно с изказвания и т.н., ако искате да ги приемете, ако искате да ги отхвърлите, това да бъде първа точка на днешното решение, така или иначе вече сме в заседание на Съвета и оттук нататък да си поставим наистина някакви първи цели. За мен първата цел е дали ние ще продължим да работим по темата съдебна карта симетрично за цялата държава. Това е изключително важно, защото това предпоставя и факта, че това е национален въпрос и не е отделна дейност по чл. 30 от ЗСВ сега действащ, защото един военен съд, два военни съда, да, ще искаме становище, но когато решаваме глобален въпрос това означава, че националният интерес се засяга във всички краища. За мен трябва симетрично да се работи. Това е една цел, по която трябва да помислим, не непременно да вземем днес да я решим.

На второ място, пак във връзка с изказванията на колегите. Вие бяхте по места, колеги. Поставят въпросът защо районни съдилища, ами какво правим с окръжни, какво правим с административни, какво правим със специализирани, де ги ди този Военен съд, докога ще го търпим. Поставиха ги тези въпроси така или иначе, така че ние втората си цел трябва да поставим - дали и все пак на този етап като първа стъпка при това законодателство и при тези виждания за неговите промени, защото вие чухте Съюза на юристите, хайде да направим един първоинстанционен съд окръжен и да приключваме целия „мач“, най-образно казано в това направление. Ето ви някаква друга идея, обаче там законодателно решение не се вижда и в бъдеще, а ние така или иначе тази дейност сме я подхванали. Дали продължаваме пак с районното ниво, като първа стъпка, без да сме забравили останалите, ще вземем ли

отношение по един въпрос, който се повдигна в доклада от Работната група, той е много важен, защото може да опре до конституционен въпрос. Ами Работната група, която обследваше прокуратурите. Дали, имайте предвид, колегите стигнаха до извод все пак Прокуратурата е юридическо лице с център София, не е съдилища. Дали прокурор съответен, защото ние ще водим, означава непременно съответно седалище на прокурор, административен център, административна, районна прокуратура там с всичките екстри или просто прокурорски офис, който да обслужва съответния район. Това трябва да отговорим ми се струва за себе си, оттук нататък ако не можем, все пак този въпрос наистина може да възникне като конституционен. Аз се консултирах с един, двама конституционалисти, смятам, че съответно означава като има районен съд има и районна прокуратура там. Ето ви тези неща.

Другата основна цел, която пак трябва да си поставим - вървим ли ръка за ръка все пак с изследването, което ще ни даде натовареността, за да имаме времеви критерии. О.к. на шестия месец натовареността, нормата която сега започва да действа от 1 април ще ни даде достатъчно възможност и в тази насока вече да сме подплатени или на едната година ще чакаме, защото ние имаме сега представа за натовареността все пак, но ето затова се въвежда с другите специфики, което също имаме като цел и като задача. Това са съвсем конкретни задачи, колеги. Това мисля, че засега е абсолютно достатъчно и най-малкото да кажем и още нещо - ето сега, днес не ги приемаме тези доклади, защото не стават за нищо, особено моя, или ги приемаме, но дайте следващото заседание да бъде вече на н-ската дата, ето тук сме се събрали, да се представят и другите доклади, да сме ги поставили тези цели, за разсъждение и

за размисъл, и да вървим нататък. Ако можем. Пак ви казвам - колегите не са готови. В същото време ето в този цикъл на действие, г-жа Кузманова е много права, г-жа Георгиева в тази насока я подкрепям, да, трябва да се чуят апелативните ръководители, ама много по-важно е да чуем съответния районен председател какво мисли, колеги, който се чувства застрашен и неговата администрация, и местната общественост, местния кмет, това са срещите, апелативния ръководител все пак той няма да го пипаме, нали, засега не се вижда да стават три, както предлага и Световна банка, така че имаме около какво да се обединим днес и да продължим нататък. Благодаря.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, други желаещи?

Г-жа Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Не, първо г-жа Найденова поиска думата.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря. Така или иначе аз също бях в групата за апелативен район Пловдив, извинявам се ако г-жа Кузманова нещо погрешно ме е разбрала, докладът, който тя представи на вниманието на всички, касаещ съдилищата наистина е изчерпателен, той обобщава събраните становища не само на председателя на Апелативния съд, но и на окръжните съдилища, базирано на становища, вижте и самото заглавие на доклада, и на председателите на районните съдилища в апелативен район Пловдив. Прав е колегата Боев, заявеното желание на ВСС да осмисли и да направи първите крачки в реорганизация на съдебната карта срещат, условно казано, съпротивата на юридическата общност, но ако се запознаете подробно с доклада за съдилищата в апелативен район Пловдив, подобно е и становището

на председателите на съдилища в апелативния район, много подробно по съдебни окръзи са изложени становищата, че се обосновава необходимостта от запазване на сега съществуващата структура и териториален обхват на районните съдилища с най-различни мотиви, които имат своята специфика, съобразно географския район, икономическата заетост на населението, достъпа до информационни услуги и много други фактори, това са фактори, които ние сме заложили в доклада, обсъден в лятото на миналата година и на тази база, това беше смисъла и на моите по-ранни изказвания, следващата стъпка е да се излезе с конкретно предложение дали ще е удачен за отделните съдебни окръзи приемане на вариант окрупняване на някои от съдилищата, дали ще е удачен варианта например, обърнете внимание, предложен от територията на Окръжен съд Пловдив, преминаване към общи административни обслужващи структури в сферата на съдебните администратори, финансовото управление и други насоки от обслужващата съпътстваща дейност на съдилищата. Това са именно въпросите, които на базата на много подробно събраната, систематично подредена по съдебни окръзи в апелативен район Пловдив ние трябва да обсъдим и ми се струва, че по същия начин следва да проведем дебата и по отношение на останалите апелативни райони, не само апелативен район Пловдив, но и останалите пет апелативни района и ако тя бъде така систематизирана по този начин, който днес е поднесена ще ни е много по-лесно да съпоставим, за да може ние да сме с един и същи подход по отношение предложение било за окрупняване като съдилища, било по отношение обединяване на административни дейности във всички апелативни райони в страната. Смятам, че подходът ни трябва да бъде абсолютно еднакъв и по отношение на

всичките, така че аз съм, може би ще споделя и предложението на колежата Боев днес да обсъдим, да приемаме тези доклади и да заложим следващата стъпка, а именно работната група по апелативни райони да излезе и с конкретни предложения за следващи стъпки, касаещи окрупняването на базата на информацията и анализите. Дали ще го направим сега само за апелативен район Пловдив или и за другите апелативни райони, това нека всеки в дебата да каже своето становище.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Благодаря, г-н представляващ. Уважаеми колеги, всички сме убедени, че трябва да има реформа и всички сме убедени, че трябва да я правим съдебната карта, но аз мисля, че ние можем в момента да мислим общо принципно за проект на съдебна карта и само за проект на съдебна карта, като се обединим от това и ще изложа два аргумента в тази посока, близки до това, което колежата Боев сподели.

На първо място не можем да вървим към одобряване, без да имаме конституционна уредба, без да имаме законодателна рамка. В момента се намираме в един период на нормативен безпорядък, на евентуално проекти и прогнози по законодателни уреждания, както в устройствения закон, така и по отношение на процесуалните закони, свързани с подсъдността. Тези части на проекто-законодателно уреждане на практика в един момент смятам, че ще спрат нашата амбиция да провеждаме реалната реформа, защото без подобна установена законодателна, включително и конституционна рамка за огледалното съществуване или несъществуване на съдилища, прокуратури, смятам, че отново ще бъде проблем и в този смисъл ние можем да работим върху проект на съдебна карта, като заложим критериите, първи критерии

достъп на гражданите до правосъдие, втори критерии равномерната натовареност на магистратите, трети критерии съответствие между съдии, прокурори, респективно административен капацитет, който да осигурява нормалното съществуване, трето или четвърто се подрежда евентуално информационното, чисто електронното обслужване и така по критерии надолу, вероятно колегите ще ме допълнят. Преди да заложим общите единни критерии според мен е прибързано да тръгнем да приемаме един или друг доклад, не че колегите, които са предложили докладите за апелативен район Пловдив и апелативен Бургас са работили изключително задълбочено, изключително отговорно, но в тях се съдържат и много конкретни други предложения, които ако ние на този етап приемем означава да ангажираме себе си евентуално с вече приети критерии, макар и имплицитно или мълчаливо съдържащи се в изведените на много нива в техните доклади изводи, респективно предложения. Затова струва ми се, че трябва да се концентрираме върху това каква пътна карта, какво след това искаме от законодателя във връзка с, ние можем и самата пътна карта да я предложим в два или в три варианта и съответно към законодател да отправим и съответните конкретни искания затова. Ние сме готови с първи, с втори и с трети вариант на пътна карта, но преди това за нас е необходимо това, това и това законодателно и нормативно уреждане. Благодаря.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, други становища?

Заповядайте, г-н Георгиев.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Уважаеми колеги, аз ще опитам пак да бъда съвсем кратък. Първо трябва да благодарим на екипа и на колегите, които са свършили работа. Предлагам ви да приемем с уговорката, която беше направена, може и по принцип, без да

обърнем и изрично да кажем съвсем в детайли с отправени препоръки, но да приемем доклада, както и г-жа Найденова предложи да предложим на останалите екипи за останалите апелативни райони, по които не разполагаме с тези доклади това като пример, което действително ще улесни работата. Аз се опитам да обобща това, което дотук бихме могли веднага да направим и да отчетем, че напредъка в Пловдив за Пловдивския апелативен район действително се дължи на ентузиазма на хората, които работят там. Аз исках да свържа това, което имаме в момента с проблемите, които бяха изтъкнати дали да не отложим днешното заседание. Първо за целта на реформата, доколкото там, където е променяна съдебната карта, някои страни и икономическия ефект от това е много съмнителен, това да кажем. Същевременно аз мисля, че и сега сме готови с целите, които си поставяме, а те са подобряване и те са добре казани и в настоящия доклад, оптимизиране работата на съдебната власт, защото мисля, че вече и за нас, и за много хора други е ясна тенденцията, а тя е, че разходите, които държавата може да си позволи да отделя за съдебната система трябва да ги разглеждаме като все по-ограничени в близка перспектива, особено с оглед досегашната политика да нарастваме броя на магистратите и се страхувам, че забавянето в този смисъл на промените, които се очакват от нас би могло да е пагубно, в смисъл да не сме готови с обмислен и добре разработен вариант към момент, в който просто действащия вариант няма да може да бъде финансиран, което ще е много тъжно за държавата и за гражданите. В тази връзка проектът, който ВСС реши да започне, свързвайки надграждането на електронния портал с единна деловодна система на всички съдилища, което без съмнение има връзка с темата, която в момента разискваме, доколкото дали ще има окрупняване,

закриване или ще действат някакви единици като филиали на други, действително единната деловодна система е много важно условие, но за да не се забавяме във времето предлагам на вашето внимание да обмислим поне, ако не днес да решим и друг вариант и той е докато се реализира проекта, чийто срок е 32 месеца, 18 от които ще бъдат вероятно с нашия състав на Съвета и останалите с друг състав на Съвета, и за да има и приемственост, аз мисля, че може да не отлагаме работата до завършване на проекта, а обратно - след като продължим с останалите апелативни райони и стигнем до по-избистрени решения в духа, в който се изказаха колегите, с разписване конкретно на законодателни мерки, организационни, които следват различните варианти на съдебна карта, да се опитаме да направим и един тест, една временна реализация на един от тези варианти, на мен ми се струва, че най-подходящ е именно Пловдивския апелативен район, доколкото колегите в съда и прокуратурата там очевидно са най-активни, защото паралелната работа на едно такова тестово изпробване на вариант за съдебна карта ще е изключително важно и за успешното реализиране на тази идея на територията на цялата страна, защото колкото и в момента да са многобройни критериите, колкото и задълбочен да е анализа на огромен брой фактори, докато не се изпробва на практика един механизъм той би могъл да даде, внезапно да създаде проблеми, там където никой не ги е очаквал. Така, че аз ви предлагам днес да приемем по принцип изложението, което не ни обвързва с всички конкретно направени предложения за точната граница между отделните съдебни райони или точните решения, доколкото биха могли да се правят.

На второ място да изкажем благодарност на колегите, които имат очевидно принос в това отношение. На трето място да

предложим този доклад като образец за останалите комисии и останалите колеги, които по апелативни райони, още повече, за да има и сходимост на данни, доколкото този първи доклад е съвсем добър, а аз мисля, че трудно може да се каже нещо друго и в следващите обсъждания да обмислим точно това - ако успеем да направим за апелативен район Пловдив реализацията точно на тези идеи като окрупняване, ако трябва някъде по закриване на някакви единици, да го движим паралелно с реализацията на другия проект чисто пилотно, защото и практическата реализация ще ни даде информация, която е изключителна важна, дори за хората, които ще реализират проекта и така мисля ако приемем подобен маниер на работа действително ще ускорим приключването на тази задача. Благодаря.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колеги, аз искам да обърна внимание на следното - мисля, че в критериите, които сме приели да правим реорганизация на съдебната карта липсва един много основен критерии, а именно това все пак след като ще се прави трябва да видим какъв ще е финансовия ефект и дали трябва да се прави нещо и да се променя, с оглед на финансовия резултат, който ще се получи, т.е. дали ще има някаква икономия за бюджета на съдебната власт. В тази насока ние въобще не сме приели критерии и аз предлагам да ги приемем тези критерии. Това първо.

Второ - не съм съгласна с предложението на колегата Румен Георгиев да правим пилотни апелативни райони, за да видим доколко промяната на съдебната карта ще даде някакъв ефект и се предлага да се започне от Пловдивския апелативен район, който, простете ми, че произхождам от този апелативен район като магистрат, но от това което видях тук като член на ВСС смея да

твърдя, че това е най-подредения по отношение на съдилищата съдебен район и не мисля, че той трябва да бъде обект на някакъв експеримент и „опитно зайче“. Нито този район е най-малко натоварен, напротив - този район е най-натоварения, дори и по отношение на тези гранични съдилища, та ако щете и на Първомайския районен съд. Така, че аз мисля, че ако ще подходяме експериментално трябва да си изберем друг апелативен район, в който да насочим нашите ...Освен това мисля, че трябва да държим останалите председатели на апелативни съдилища, които не са си свършили работата да ни предоставят анализ, не става въпрос да свършат нашата работа, това са административни ръководители, които познават най-добре и в детайли апелативния район, но това е тяхно задължение. Затова аз искам да вземем решение, с което да задължим тези апелативни председатели, които не са представили тези анализи, както г-жа Иванова и г-жа Вълчева от Пловдив и от Бургас съответно, за което искам да им благодаря, Вълкова, да, извинявайте, да си свършат работата и да бъдат така добри да изпълнят задължението, което имат към този ангажимент.

Моля ви да обърнем внимание и на финансовия резултат, който ще се получи ако тръгнем да окрупняваме, обединяваме или закриваме органи на съдебната власт.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-н Георгиев, после г-н Калпакчиев.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Аз съжалявам, искам само да поясня - не съм имал предвид да ме скарат сега и с приятелите ми от Пловдивския апелативен район, имам много състуденти и приятели, в никакъв случай не съм имал мисъл да бъдат „опитни зайчета“, опазил ме Господ от такива помисли, моята идея беше, че това

наистина е един, и в доклада личи, че са сериозно подреден апелативен район и когато правим пилотно въвеждане най-големия ни шанс за успех ще бъде именно там, където колегите ще съдействат. Искам просто да поясня това. Благодаря.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Както се разбра и от днешните изказвания, реформата на съдебната карта, каквото и съдържание да влягаме в това понятие, е сложна работа. Сложно е, както казаха г-н Боев и г-н Узунов. Че е сложно - сложно е. Въпросът е наистина да подходим към тази тема максимално мащабно и отговорно, защото към момента големият проблем на тази дейност е, че всъщност никой не иска да поема отговорност и нямаме избистрена концепция за това как подхождаме към различните проблеми в тази реформа.

Първото нещо, което трябва да направим, както каза и г-н Боев, а и в доклада на Европейската комисия е отбелязано, че ние трябва да имаме някакъв времеви график или, както сега е популярно да се нарича, пътна карта за това как ще протече реформата в различните ѝ етапи и насоки за районните съдилища, за окръжните на второ място, на трето за апелативните, административните на четвърто, специализираните съдилища и т.н., тъй като те са взаимно свързани по между си.

Оттам нататък, вярно, проведени са работни срещи по апелативни райони. Имаше срещи и най-вече бяха на тези срещи председателите на окръжните съдилища. Участвахме в такава среща с колегите от нашия екип за Апелативен район-София. На тези срещи председателите представиха обобщени доклади по критериите и евентуално защитиха някои възможни обединения на районни съдилища в рамките на техните съдебни райони.

Проведе се кръгла маса с колеги от районните съдилища през месец януари тази година, на която се дискутира другият важен въпрос, който ще ни помогне за избистряне на концепцията, за това каква е ролята на районния съд, защото тя не е свързана само и с разглеждането на делата в съответните местни общности. Знаете, че районните съдилища имат функции във връзка с държавните съдебни изпълнители, със съдиите по вписванията, с нотариалната дейност. Имат отношение към различните уязвими групи в обществото, в местните общности – непълнолетни, хора със зависимости. Имам предвид във връзка с участие в местните комисии за борба с противообществени прояви. По отношение на Закона за здравето, на Закона за домашното насилие, Закона за закрила на детето и т.н., и т.н. Това е един проблем, който не е добре разработен. Ще се опитаме в рамките на този месец да проведем още една такава кръгла маса, дискусийна кръгла маса, както говорихме януари месец, тъй като се оказа, че наистина в момента колегите ни от районните съдилища имат нужда да споделят, те имат какво да кажат по темата и искат да споделят, и в рамките на такива дискусийни кръгли маси да вървим към някакви решения.

Друго, което исках да кажа. Вие виждате, че в материалите днес за заседанието е поместено писмо от голям брой съдии от Софийски районен съд, които искат срещи с нас. Вчера го коментирахме в Комисията по натовареност. Тъй като въпросът с натовареността на Софийски районен съд, който някак си стои извън реформата на съдебната карта, стои с голяма сила и не е решен и до момента, макар и през последните две - три години да бяха разкрити над 30 щатни длъжности за съдия. Вижда се, че една част от тях не са заети, поради командироване и други причини, а и

делата, които са концентрирани тук в София не намаляват. Затова по отношение на Софийски районен съд ние бяхме дебатирани преди време, ако си спомняте, един пакет от предложения за промяна в процесуалните закони най-вече чрез съответни промени в института на подсъдността по наказателни и по граждански дела, и административни дела също, да се деконцентрира струпването в някаква степен, разбира се, не изцяло, на дела в софийските съдилища и Софийски районен съд, в частност.

Струва ми се, че може би сега е моментът тези обобщени предложения, които през миналата и по-миналата година бяха събрани, за промяна в законите да ги предоставим на министъра на правосъдието и по някакъв начин публично Съветът да се ангажира с настояване за бързи промени в тези закони. Този проблем с натовареността на Софийски районен съд явно няма как да го решим по друг начин, включително и с реформа на съдебната карта.

Моето виждане за това, което предстои. Трябва да има наистина срещи в местните общности. Трябва да има срещи с представители на другите юридически професии – адвокати, нотариуси, частни съдебни изпълнители, тъй като спецификата на съответните райони, от тези доклади, които до момента имаме и с които разполагаме, не се изяснява в достатъчна степен. Трябва да направим график за тези срещи по места, по малките районни съдилища. Да говорим със съдиите, а не само, както досега, основно с председателите.

Доколкото тук се изтъкна и на това с основание е акцентирано, че обединяването на малки районни съдилища, което е една от възможните стъпки, които обсъждаме, изисква обмисляне на множество технически на пръв поглед въпроси, но те са важни,

за това как ще функционират едни такива обединени съдилища, а най-вече са свързани с необходимостта да бъдат променени законите, във връзка с това как ще се разпределят делата, за това как ще функционира едно териториално отделение на районен съд, каквото се предвижда и сега в Закона за съдебната власт с измененията. За това мисля, че е добре тук в рамките на няколко месеца Висшият съдебен съвет да се ангажира с разработване на един такъв модел, но в подробности, в детайли, за обединен районен съд, включващ териториални отделения. И да си представим как това може на практика да функционира. Информационни системи. Промени в закони. В кои закони? В подзаконови нормативни актове, включително в правилниците за администрацията на съдилищата и т.н.

Следващото, което е важно, за да може тази дейност наистина да излезе от мъртвата точка, в която е в момента, е петте екипи по апелативни райони да имат ясна структура на своята дейност и ясни ангажименти, които ние сега или в друго заседание да обсъдим и да приемем, и някои времеви графици за тяхната дейност, за да е обвързано всичко с някакъв сериозен ангажимент. Координаторите на тези екипи следва да имат задължение да обобщават и да докладват на Съвета. Ето виждаме, че за днешното заседание имаме доклад само от координаторите за Апелативен район-Пловдив. Останалите четири.../Чува се: И Бургас./ За Бургас не е точно. За останалите четири апелативни райони фактически екипите не са успели да сработят.

И въобще има неяснота. Ние непрекъснато се питаме кой какво прави. В рамките на Съвета не е ясно по този проблем, който е важен, той е с национално значение, как е структурирана и разпределена работата. Тя затова и не върви, тъй като в момента

не е ясно кой я координира и кой я ръководи. Тоест, имаме пет екипа, но всъщност, както казах и в началото.../Намесва се Н. Стоева: Коя ще е водещата комисия? Коя ще води процеса?/ Ами вижте, водеща комисия, ние това го дебатирахме и миналата година, когато приехме екипите за петте апелативни райони, че в случая въпросът е комплексен и една комисия е трудно да бъде водеща. Тук има теми, които опират до съдебна администрация, други до бюджетни въпроси и сгради. /Н. Стоева: Чисто организационно някой трябва да мъкне нещата./ До кадрови въпроси, така че почти всички комисии на Съвета имат отношение по този въпрос. Затова аз предлагам чисто в организационен план да има някаква по-ясна структура и отговорност, и времеви графици за дейността. Много е говорено по темата, непрекъснато се говори, но като теглим чертата, всъщност освен докладите с критериите, оттам нататък нищо друго конкретно нямаме налице. Коментирахме тук дали част от анализите, които са ни необходими и нямаме капацитет да извършим, могат да бъдат направени по проекта, който евентуално ще стартира по Оперативна програма „Добро управление”, но доколкото там не е ясно ще има ли проект, няма ли да има проект, а така или иначе дейността на проекта ще бъде само помощна, те ще изготвят някакви анализи, които тъй или иначе цялата организационна дейност и решенията ще бъдат, те няма как да бъдат на някой друг освен на Висшия съдебен съвет.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Петкова, заповядайте.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Тъй като обсъждаме доклада и аз се запознах подробно с доклада на Апелативен район-Пловдив, и ми направи впечатление, че становищата на всички председатели на окръжни съдилища, а и на апелативните, са, че не може и не е целесъобразно, и в никаква степен не е редно според тях да се

закриват или да се обединяват дори нито един районен съд, независимо от техните райони. Независимо, че дават най-подробна справка за действащите съдии там, за съотношението между съдии и съдебни служители, за броя на делата, които непрекъснато намаляват /става въпрос за някои районни съдилища и територии/, дори за невъзможността някъде да се гледат дела, защото примерно в Районен съд-Мадан ми направи впечатление, че една седмица не се гледали дела, поради лоши метеорологични условия и т.н. В същото време имаме данни, че има районни съдилища много близки по разстояние, където могат тези с по-голямо население, също така и някаква промишленост, някаква дейност или пък там има ГКПП, става въпрос за Пловдивския район, или пък бежанските пунктове, които са доста в този район, и се вижда, че би могло в един проект за реструктуриране на една такава съдебна карта, в случая говоря само за този, но като разгледаме докладите и на другите райони, може да стигнем до същите изводи, че може да се реструктурира и част от районните съдилища да бъдат закрити в определени райони и тяхната дейност да премине в съседен районен съд.

И аз например си направих труда. Основното е – тези съдилища, които са с по двама съдии. Имаме навсякъде, ще видите, съотношение съдии и съдебни служители – пет, шест. Нормално е 2,5 или 3. Или в тези, където са високо натоварени и с повече съдии, имаме малко съдебни служители. Аз ще Ви кажа за кои съдилища става въпрос. Като погледнете - съотношение – над 5, над 6 съдебни служители има. Какво работят те? Поставяме си въпроса. Говори се, че там има безработица. Ами значи ние държим този съд, за да осигуряваме на служители, някакви, да осигуряваме, в крайна сметка, работа и заплати. За това сега ще Ви посоча по-

обобщено и на база данните, но това на първо място, което ми направи впечатление с по двамата съдии и с намаляване броя на делата и т.н. От Окръжен съд-Кърджали, районът. Това са Районен съд-Ардино, Районен съд-Крумовград. От Окръжен съд-Пазарджик са Районен съд-Пещера, Районен съд-Панагюрище. От Окръжен съд-Пловдив - Районен съд-Първомай. От Окръжен съд-Смолян - Районен съд-Мадан, Районен съд-Чепеларе. От Окръжен съд-Стара Загора - Районен съд-Гълъбово. От Окръжен съд-Хасково - Районен съд-Ивайловград. За всички тях има един общ показател, че са с два броя съдии, с по 5 – 6 в съотношение със съдебни служители, с малък брой дела, с възможност част от тези дела да преминат в съседни районни съдилища. В този смисъл, като слушах тук, имах чувството, че не смеем да предприемем никакви действия. И да изслушваме председателите на окръжните съдилища? Ами им прочетох становищата на всичките. Казват – не, няма основание. Та дори и един съд от тях?

Затова аз мисля, че трябва малко по-сериозно да погледнем на този въпрос. Аз съм за прекрояване на съдебната карта. Ние говорихме, че ще вземем примери от други съдебни системи. Например в Холандия. Ами ходи се по този проект и се видя как са направили, намалили се броя на съдилища и то много драстично. Защо не погледнем така, а ние едва ли не треперим да не пристъпим към един малко по-кардинален въпрос за решаване на проблема със съдебната карта?

Това е. Говоря само за Апелативен район-Пловдив, но понеже ще обсъждаме и другите апелативни райони и трябва да изискаме доклади и от тези, които не са дали, да искаме едни становища, които са малко по-категорични. Не може всеки председател на съд, на окръжен съд или пък председател на

районен съд, където са двама души там и той, не иска да се закрива, вместо да погледне и да каже как би могло да стане това. И ние естествено, че ако чакаме становищата на ръководителите по места, се оказва, че няма да вземем решение и ще си остане така нерешен въпросът. Затова предлагам да продължим тези обсъждания, да изискаме докладите, да извикаме, както г-жа Георгиева каза, председателите, дори не само на апелативните съдилища, ами и на окръжните, защото аз тук виждам точно техните обобщени становища, и да вземем малко по-категорично решение, защото пред нас този въпрос стои вече три години. Трябва да вземем някакво решение.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, по реда на заявките за изказване – г-жа Карагьозова, г-жа Георгиева и г-н Калпакчиев.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Уважаеми колеги, макар че ми е много трудно, след два часа дебат ще се опитам, дано да успея, малко да обобщя казаното до момента. Без да влагам никакъв упрек към екипите, както се бяхме разделили по апелативни райони, включително и екипът за Пловдив. До този момент работата на тези екипи не е предоставила нито едно конкретно предложение. От двата доклада, които са на нашето внимание, единият всъщност обобщава становищата на колегите от Апелативен район-Пловдив и както каза г-жа Петкова, тя абсолютно правилно е забелязала, там няма нито един от административните ръководители, който да е предложил нещо конкретно, или пък изобщо да е предложил някаква стъпка за реорганизация. Мненията са категорично и единодушно, че нищо не трябва да се променя. Почти идентично е положението и в останалите апелативни райони, с едно малко изключение, един малък нюанс – срещата в София. За Апелативен район-София, някои от административните ръководители направиха

конкретни предложения за обединяване на някои съдилища. Така че, да си го кажем честно, ние май сме на изходна позиция.

Ценното от дебата беше, че все пак се поставиха някои принципни въпроси.

Пропуснах да кажа. В доклада на г-н Боев, само в него е направен доста сериозен опит за анализ, като са поставени въпросите на нашето внимание, които трябва да бъдат решени и сега остава наистина да ги решим.

Това, около което се обединихме, видно от дебата е, че трябва да продължим да работим паралелно и за защитаване на проектното предложение, с което възнамерява Висшият съдебен съвет да кандидатства, тъй като то касае аналитична дейност, създаване на информационна система и редица други, съпътстващи дейности за всички съдилища от всички нива, като междуременно, мисля че се съгласяваме, ние да продължим да работим по съдебната карта на районно ниво. Така че, ако искате в края на заседанието да вземем някакво решение в този смисъл.

Другото, около което мисля, че стигнахме до единно становище е, че трябва да се направи една пътна карта. В тази пътна карта задължително трябва да се отчете някакъв период от време, в който след събирането на информацията и приложението на критериите за натовареност, да може да минат поне шест месеца, едно полугодие, в което да се отчита натовареността на съдилищата с приложение на критериите за натовареност, макар че на мене ми се вижда този период много кратък, но приемам, че времето и изискванията на обществото сериозно ни притискат и ще трябва да се примирим с този кратък период от време, да отчетем натовареността на съдилищата с приложението на критериите за натовареност. И тогава вече ще видим истинската картина. Дали в

съдилищата, които и г-жа Петкова спомена – Гълъбово, Ардино, някои от тях гранични, със свои специфични проблеми, наистина трябва просто ей така механично да говорим, че те трябва да бъдат закрити.

В тази пътна карта непременно трябва да бъдат заложили конкретни срокове за мониторинга върху някои от специализираните съдилища. Имам предвид специализираните от една страна, от друга страна военните съдилища. Както знаете през април месец изтича периодът на мониторинг, който ние си определихме още миналата година, като в тази пътна карта трябва да залегне едно конкретно решение и произнасяне по реформата на военните съдилища. В тази пътна карта задължително трябва да влезе това, което спомена г-н Калпакчиев. Че трябва да се направи един модел, в който наистина да бъдат отчетени всички онези фактори, които ще окажат едно реално въздействие върху всяка една от дейностите на евентуално един обединен съд. Всъщност точно проблемите по отчитане на това голямо количество фактори, за съжаление в Съвета никога не сме се занимавали с такъв род статистически проучвания, с такъв род аналитична дейност, това е в предмета на дейност на много специализирани фирми за консултантска и за друга аналитична дейност. Опасявам се, че ние трудно бихме се справили точно заради това, защото ние сме юристи. Ние нямаме този капацитет и затова така, както се бяхме разделили по екипи, всеки един от екипите, много пъти сме го обсъждали, много пъти сме го говорили, екипите се лутат, но наистина не знаем как да подредим нещата, макар че имаме много данни, имаме вътрешната информация, имаме своите убеждения, своите виждания, своята визия, ако щете, много е модерно да се казва, за цялостната реформа на съдебната карта, но ни липсва

точно този елемент, който да довърши работата и да даде един ясен и цялостен модел, така че това, което предложи г-н Калпакчиев, ми се вижда много разумно. Аз в Комисията по натовареност съм го поставяла. Че ние трябва да изградим точно такъв модел. Трябва да изградим и един такъв модел на аналитичните доклади, които да родят някакви предложения. Извинявайте, но тези доклади, така както са ни предложени, в тях няма нито анализ, нито предложения. Предложенията трябва да бъдат много обосновани, както за това дали да имаме обединяване на конкретни структури, както за това дали да имаме закриване на конкретни структури. Изключителна обосновка и за оставането на структури. Така че ми се иска да предложа на вниманието Ви наистина да приемем, че сме изчистили горе-долу принципните проблеми – продължаване на проекта, относим за всички нива; продължаване на работата по съдебна карта само на районно ниво, с хоризонт до края на годината да имаме някакви конкретни управленски решения; възлагане на Комисията по натовареност изработването на този модел за конкретно въздействие на евентуално окрупняване на някакъв вид структури; изработване на тази пътна карта, в която да залегнат конкретни срокове за мониторинг, военни съдилища, специализирани съдилища, административни съдилища и след отчитане на факторите за натовареност и евентуално реформа на съдебната карта на районно ниво.

Междувременно ми се иска да вземем онова полезно, което, като обобщение, се набива на погледа, се очертава пред погледа ни от всичките срещи по апелативни райони. Колегите са направили много разумни предложения по отношение реформиране на някои отделни дейности. Примерно, обобщаване чрез създаване

на единни органи, да речем за призоваване. Създаване на единни счетоводни органи. Създаване на единни органи за обслужване. Създаване на единно управление, с оглед недублиране функциите на съдебни администратори и административни секретари. Всяко едно от тези неща би могло да влезне в пътната карта, да бъде подложено на отделен анализ с активното участие и лидерство на комисия „Съдебна администрация“, която и без това работи в тази насока. Тези дейности да вървят по паралелни писти, за да можем наистина да имаме някакъв реален резултат още в рамките до края на тази година или в рамките на мандата на Висшия съдебен съвет. Ако се обединим към нещо подобно, нека да вземем решение в този смисъл – да натоварим двете комисии „Съдебна администрация“ и Комисията по натовареност да изготвят пътна карта, да изготвят модел и да вземат съответни мерки за едни такива временни мерки до реформиране на съдебната карта.

Дано да не съм засегнала някого, защото колегите наистина много активно работят. Всъщност всички работят, но, пак казвам, нужен ни е малко експертен потенциал, малко експертна помощ, за да можем наистина да решим този изключително сложен проблем.

В началото неслучайно казах, че ми се искаше на този дебат да присъства и министърът на правосъдието, защото за това, за което и днес стана дума. Ние имаме нужда от съдействие и на останалите власти. Имаме нужда от съдействие да проведем едни разумни разговори с Камарата на нотариусите, със съдиите изпълнители и всички останали институции, които несъмнено са заинтересовани и няма как да не се отрази и на тяхната дейност едно наше управленско решение.

Така че, ако сте съгласни, нека да се обединим около това.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колеги, наистина ние сме в началото на създаването на тази нова съдебна карта. Според мен ние не трябва да се притесняваме от това, че сме в началото, а трябва по-скоро да наблегнем на резултата, който ще се получи вследствие на промяната на съдебната карта.

Структурите на съдебната система съществуват от години. Те така или иначе имат някаква подреденост. За да реорганизираме съдебната карта ние трябва да разрушим някои структури и да създадем нови. Към този въпрос трябва да се подходи много внимателно и не можем да решим въпроса само, както се казва, по писмени доказателства.

Понеже говорим в момента за Пловдивския апелативен район. Аз бих казала следното. Колеги, хубаво е, чисто с опознавателна цел на този съдебен район, да отидете до Ардино, да отидете до Ивайловград, до Крумовград, за да прецените как се пътува дотам. Да видите населението, да видите структурата на тези общини и населени райони. То е хубаво да взимаме холандския опит обаче дали ние имаме географията на Холандия?.../В. Петров: Там е равно./ Да. Дали имаме географията на Холандия или нашата държава може да подсигури на гражданите този, както каза колежката Ковачева, икономическия просперитет на българския гражданин такъв, какъвто е на холандския гражданин. Хубаво е да отидете в съда в Кула, да отидете в Тутракан или ако щете в Каварна, та даже и на почивка, но да отидете зимата. Да. Може и в Силистра, да. Не може тук от тази маса, без да имаме някаква конкретна представа от органите на съдебната власт, ние

да бързаме да вземаме някакви такива решения и да казваме – ние се страхуваме сега да извършим една бърза реформа на съдебната карта. Въобще не съм съгласна. Имаше такива предложения.

Уважаеми колеги, искам да кажа следното. Не искам никого да засегна, но считам, че има хора, които са ходили в командировка в чужбина, но не са отишли да видят тези отдалечени съдилища в съдебната карта на Пловдивския апелативен район и не само на Пловдивския апелативен район. Моля Ви, обърнете внимание на това, което Ви казвам и отидете и ги вижте. Разговаряйте не само с колегите. Разговаряйте, ако искате и с обикновените граждани и вижте какво представляват гражданите на Кула, вижте какво представляват гражданите на Трън. Отидете в тези гранични съдилища в Ивайловград, Ардино, Крумовград. Отделете един ден и отидете и вижте. Препоръчвам Ви. Тогава ще говорим за съдебната карта.

И още нещо само да кажа. Когато говорим за съдебна аз мисля, че трябва анблок да прекроим всички съдилища, ако ще ги прекрояваме. Това касае и административните съдилища.

И другото нещо, което искам да кажа. Тук трябва да ангажираме, когато говорим за натовареност и съдебна карта. Ами законодателят е постановил например тежките данъчни дела да се гледат само в пет административни съдилища в тази държава и да отидат във Върховния административен съд. Е, кое пречи те да се гледат от всички административни съдилища, както беше? /Л. Панов: Законодателят./ Законодателят. Ами да ни чуят, нека да им го кажа, защо да не им го кажа. /Л. Панов: Това им е казвано многократно./ Нищо. Ще им се повтаря дотогава докато не помогнат тази натовареност да бъде по някакъв начин регулирана. Това е част от натовареността.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Карагьозова.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Уважаеми колеги, изпуснах един много важен детайл. Г-жа Георгиева, с изказването си, ми напомни. Ако решим да правим някъде пилотно тестване на създадения модел, считам че това трябва да бъдат съдилища във Варна. Дотолкова, доколкото във Варна действа.../шум и оживление в залата/ Ще се обоснова, няма да се караме. Колеги, без съмнение, за да се направи тази реформа трябва да има единна деловодна система. Единственият апелативен район, който действа със свой портал, самостоятелен, е Варна. /Намесва се Д. Узунов: И Сандански./

/весело оживление и шум в залата/

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Как ще действа, като там е „Информационно обслужване“? Галя? Няма такова нещо. Румене, тества се сега електронният портал – къде? В Сандански. Къде във Варна да има? Няма такова нещо. /шум в залата/

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Да, тестваме нашия портал, а те имат си имат свой. /шум в залата/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, колеги, моля за тишина! Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Исках нещо да допълня, което смятам, че е важно. Никой не твърди, че трябва да направим реформа на съдебната карта от днес за утре. Това е дълъг процес, който изисква внимателно обмисляне. Въпросът е да следваме стъпка по стъпка последователно някаква посока. Тук според мен е нашата роля, на Висшия съдебен съвет, чисто организационна. Да определим каква е задачата, която следваме и чрез различни усилия да вървим с някаква идея, включително и за разположение във времето.

Аз също предлагам, концепцията за териториалното отделение на районния съд, според мен е много важна в това отношение, тъй като ние твърди, че искаме съдебната карта да бъде така структурирана, че тя да отговаря първо на необходимостта от икономично ползване на ресурса /финансов и човешки/, без да ограничаваме достъпа до правосъдие. Не говорим за закриване на съдилища. Говорим за обединяване на съдилища така, че в тях да работят повече съдии, които максимално добре да използват, за да няма разпиляване на финансови и на човешки ресурси. Затова ключово е да се разработи концепция за териториално отделение на съд във всичките му детайли и подробности, и то да се тества. Аз смятам, че от срещите по апелативните райони, поне в София беше така, колегите председатели на окръжни съдилища предложиха конкретни възможности за обединяване на съдилища със запазване на териториални отделения. Там където имаме съгласие на колегите си, има такива места, да не бъде насила и против волята на колегите ни, да тестваме в реално време как действа такъв модел.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Панов, заповядайте.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. С това темпо най-много да пострадат апелативен район Бургас и Велико Търново, тъй като нямат представители във Висшия съдебен съвет, нали. А не би трябвало да е така. Ако се пренесе темата Пловдив, след това Варна, да не се получи дебат, който да бъде на местно равнище. Абстрахирам се от това и мисля, че предложенията на г-жа Карагъзова са важни. Дали обаче можем да ги приемем сега, след като нямаме анализ на всеки един от апелативните райони. Съжалявам, че го казвам, но ясно е, че в Пловдив това което се констатира, както каза г-жа Петкова, няма конкретни предложения,

но вижте в колко деликатно положение се намират самите председатели на съдилища, защото ако те предложат нещо, което е против техния регион, това несъмнено ще рефлектира върху техния авторитет, да не говорим за въздействието върху обществеността и всичко останало. Но, по-важното е да се направи тази пътна карта с конкретни предложения, като това не противоречи с казаното от г-жа Георгиева, тъй като вътре бяха посочени както районни съдилища и окръжни, така говорихме и за административни съдилища. Предложението за промени в законодателството беше казано от г-жа Незабравка Стоева, но то трябва да дойде след един голям анализ и концепция. Това, което трябва да направи ВСС според мен, е именно тази концепция. Без значение от местните идеи в една или друга посока, но това се изисква от нас като ВСС - концепции по този въпрос.

И още нещо, казаха го някои колеги - пускането на експериментални модели. Ясно е, че това не може да бъде направено толкова бързо, но пък има определени региони където може да се направи много внимателно, след дълбок анализ, модел, който да видим дали ще проработи или няма да проработи. Има такива идеи действително от апелативния район на София по отношение на съдилищата, които се намират в Пернишкия окръжен съд, там са няколко съдилища. Говорим за Трън и за още други две съдилища. Не РС-Перник, защото той е достатъчно натоварен, но говорим за Брезник, Трън, Радомир, като трябва да се направи балансово добър анализ. Няма как да не споменем възможността също така за служителите. Както знаете, всеки съд, такива са нормативните изисквания, има счетоводител, а това предполага и промяна в Закона за счетоводството и други правила, които трябва да дойдат от ВСС, колкото и да е трудно това. Но единна концепция

няма как да изготви някой друг, освен ВСС. Но в този момент без анализ на другите апелативни райони е много трудно да се направят предложения конкретни за изготвянето на такава концепция.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Неделчева, заповядайте.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Благодаря, г-н Узунов. Първо, една реплика казана от колегата Карагъзова за това, че трябва да се започне от Варненския апелативен район не защото съм от Варна, а защото тя се позова, че там е изградена единна деловодна система. Да, това е така и не бива преимуществото на един район, защото е направил нещо повече в техническото си развитие да се окаже негов риск, защото така или иначе това е експериментиране от което всички се притесняват.

Второто, което леко ме озадачава и разколебава, е предложението на колегата Карагъзова за изработване на така наречената „пътна карта“. Наслушахме се на термини от рода „реформи“, „стратегии“, „пътни карти“ какви ли не документи, които на практика не означават нищо друго освен - поставяме си една цел, определяме срок и работим за изпълнението ѝ. Впрочем, ние сме приели доклад с мерки и критерии по съдебната карта, определили сме и сме възложили анализ по апелативни райони и предстои, забележете, по всеки апелативен район депозиране на конкретно предложение, ако има такава, евентуално за реорганизация на картата в този апелативен район. Това е моето рационално предложение. Така че днес примерно, ние обсъдихме за апелативен район Пловдив. Ако колегите работили по доклада и в този апелативен район имат конкретни становища и се обединят около такива за евентуална реорганизация в този район, ги внасят на пленарен състав за обсъждане. Ако не - внасят становище, че в

този район, с оглед демографски и други показатели не са налице основания за прилагане на този наш подход. Така е и за следващите апелативни райони. Това е моето предложение за рационалност в нашата дейност.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря. Не на шега ви предложих експеримента да бъде проведен в РС-Сандански - бил се управлявал модерно, но за съжаление не е апелативен съд!

По реда на заявките - г-жа Стоева, г-жа Кузманова.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Уважаеми колеги, понеже времето напредна и на шега, и наистина аз ще възразя на всички колеги, които предложиха понятието „експеримент“. И в този смисъл, включително и не по аргументите, на които колегите възразиха. Ами, как можем да правим експеримент?! Ние, законодателно някъде можем ли да стъпнем на законодателно уреждане, което да ни позволи подобен експеримент?! Затова в изказването си дебело подчертах, че ние можем само да работим върху възможни проекти, но в никакъв случай... Това е свързано с права на граждани, с право по тяхното обжалване, по подсъдност, по промени на процесуални закони и в никакъв случай не можем да си позволим, включително ползване и на система. Далечни са аналозите, които евентуално в срещите, които направихме пред колегите във връзка с Агенция по вписванията и разпределението на преписките и делата, но включително и на подобна аналогия да стъпнем, Агенция по вписвания - имаме специален закон, няколко пъти поетапно работиха в законодателното уреждане, така че аз ви предлагам тази тема просто в обсъждайки стратегията или пътната карта, просто да го изключим като подобна възможност.

Благодаря.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря, г-жо Стоева. Преди това, съгласен съм донякъде с казаното от г-жа Стоева, но не съвсем. В крайна сметка все от някъде трябва да се започне решаването на този проблем. Доколкото ми е известно във връзка с обсъждане на промените в ЗСВ законодателят обмисля да въведе експериментално машинното гласуване на изборите, така че това не...

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Ама, след закон! Сега казвам - ние без закон, без нищо... След закон можем да мислим за подобно нещо, но сега не можем.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Кузманова.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Уважаеми колеги, взимам думата с оглед на това да напомня някои от етапите, които преминаха в Комисията по натовареност, още от м. октомври 2015 г. Извинявайте, колеги! /спира и изчаква да утихне залата/ Понеже тук беше изказано едно такова мнение, че е трябвало да бъде изготвен анализ, аз не съм съгласна с това, че ... Аз съм съгласна, че трябва да има анализ със съответните предложения от екипите, но едва тогава, когато екипите направят преценка на становищата, които са постъпили от съответните апелативни съдилища във връзка с изпратените им материали. Първата крачка, която се направи в комисията, аз съжалявам, но ще трябва да напомня, това беше да се изпратят тези материали, които ние събрахме. Няма защо да ги посочвам и да казвам конкретно кои са те, и фактически ние помолихме всички председатели на апелативните съдилища да изпратят становища. Тъй като становищата бяха в срок до 02.11.2015 г., аз напомням и всъщност ще си позволя да зачета становището, което пристигна от председателя на Апелативен съд - Пловдив. Той казва така : „Поради краткия срок указан в писмото ви

за представянето му /02.11.15/ и големият брой на изпратените ни материали, /становището му изразява позиция само по конкретни въпроси/ а в срока по т. 1.5 ще представим нашето подробно мотивирано становище относно критериите." Така че аз не съм съгласна с това, което беше изложено, че в този доклад едва ли не трябвало да има предложения. Напротив, колеги, предложения ще има тогава, когато всеки един екип изготви анализ. А този анализ ще се предшества от обобщаване на становищата, които би следвало всички председатели да са изпратили до комисията.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Петкова, заповядайте.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Тъй като бях обвинена.../Оживление, чува се: Не обвинена!/ затова,че давам пример с Холандия или вземам пример от това какво е положението на населението, искам да ви кажа, че в моето изказване прецених и тези обстоятелства, защото се каза, че разстоянието между някои съдилища е 50, 60, 100 км, планински райони и т.н., които са едва ли не непроходими. Да, така е, но искам само да кажа това, че ние говорим за това да се създаде електронно правосъдие. Нали не смятате, че един възрастен човек ще тръгне да си подаде исковата молба през 50-60 км в непроходим район, особено зимно време. Нормално е да се работи в областта именно към създаване на условия да се ползват чрез интернет и по реда на електронното правосъдие да се предлагат всички документи. Тук, в едно от становищата на съдилищата /ОС-Пазарджик/ се казва, че не може това да стане или достъпът до правосъдие не би се улеснил, тъй като относителният дял на домакинствата с достъп до интернет през 2015 г. е едва 36% с оглед възможността за извършване на много от услугите електронно. Ами, може би в тази насока трябва да се работи. То се и работи, но и реални резултати да има, защото именно натам

трябва да вървим, а не да казваме „трябва да има много хубав път“, едва ли не магистрала да направим, за да можем да осигурим двама души в РС и 6 души служители да работят. А въпросът се поставя и за това да има и кола, да има и еди какво си. Така че, хайде, нека да не гледаме Холандия, но да гледаме ... И Румъния няма да кажа да погледнем, защото това вече е станало, но поне някои страни, които действително правят реформа именно по съдебната карта, защото когато са образувани тези съдилища преди 100 години знаете какви са били градовете тогава - будни, с много население, с проблеми. А сега точно тези малки населени места, говоря за тези, където е неоправдано да има съд, при положение, че на 30 км от него има друг районен съд. Затова, именно в тази насока трябва да насочим реформата.

Още нещо искам да кажа. Понеже започнаха веднага спорове - да не е Пловдивски, да не е Варненски и т.н. и всеки си държи и тегли чергата си, ще ви кажа един пример, когато правихме административните съдилища, това изследване, аз съм била в работната група, дори тогава нямаше материална база и ни се предложи толкова - в 10-12 града в страната може да има 12 административни съдилища! И ако беше станало това сега нямаше да бъдем изправени пред целия този проблем, че няма достатъчно натовареност и т.н. и сега да ги обединяваме и съкращаваме едва ли не. Но тогава какво стана? - Тъй като се решаваше на законодателна основа всеки депутат си държеше за своя район, както сега тук всеки си държи за Пловдив, за Варна и т.н и в крайна сметка се приеха 28-29 съдилища. В крайна сметка проблемът беше създаден още тогава. Затова, дайте да не мислим само от нашите тесни интереси, а да мислим и да действаме общо и глобално за цялата страна. Така или иначе условията са съвсем различни от

тези, които са били преди 100 години, съвсем различни са, дори и някъде няма и хора, ама ще има съд! Не говоря за граничните райони, където знаете пред какви опасности сме изложени. Говоря за тези съдилища, които имат двама, дори един магистрат и която дейност може спокойно може да се поеме от съседния РС.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, благодаря. Не виждам повече заявки за изказвания. Подлагам на гласуване проект на решение, което се изразява в приемане на докладите на колегите Боев и Кузманова.

Заповядайте.

РУМЕН БОЕВ: Колеги, кога все пак ще направим заседанието?

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Ами другите обобщавания на становища.

РУМЕН БОЕВ: Другите обобщавания и вече това, което се възложи на двете комисии.../шум в залата/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Иванов, заповядайте.

КАМЕН ИВАНОВ: Колеги, надявам се да е в заключение, за да не продължи говоренето от единия край на България към другия край на България. Аз се надявам, че г-жа Неделчева предложи някои много разумни стъпки, които трябва да направим и не смятам да ги преповтарям. Това, което искам да направя, е просто да изостря вниманието ви и да предложи обсъжданията да бъдат по апелативни райони, така както бяха групите. Всяка от работните групи да направи усилие в аналитичен аспект и да прецени, разбира се, в един сравнително суров вид, какви са възможностите за реорганизация и всъщност налага ли се въобще реорганизация в определени окръжни райони и съответни апелативни такива. Едва тогава, когато работим сегментирано, ще

може да си отговорим на въпросите, имаме ли нужда от съдилища с един или двама, или с два щата, а нито един съдия не работи там, има командировани. Има такива съдилища, аз сега няма да ги посоча, за да не ги поставя във фокуса на вниманието предварително. Необходими ли са те? Основната цел на реорганизацията и решаването на въпросите със съдебната карта на България в никакъв случай не са на първо място икономически, те са ефективно и бързо правосъдие. Разбира се, ние не може и не трябва да се притесняваме да кажем, че не може във всяко кметство и община да има и съд, защото това, аз лично не разбирам като достъп до правосъдие, а създаване на такава структурна единица, която да бъде материално обезпечена и кадрово, и там да бъдат прилагани законите в един времеви подреден порядък с възможност за предвидимо кариерно израстване на колегите, и осигуряване правосъдие на хората. Ако тръгнем да говорим, че има от съд до съд по 15-20 км и това ще затрудни хората, да ви кажа честно, това са си приказки, които не издържат на сериозна критика. И това, което подчерта, може би не достатъчно категорично колегата Неделчева, и не толкова настоятелно, но аз предлагам да го чуем - следващите срещи да бъдат по апелативни райони. Те могат да бъдат по-ускорени, по един или по два апелативни района. Ние можем да седнем да конкретизираме по два апелативни района и да видим налице ли са критериите, искаме ли съдилища, които да бъдат.../репликиран е/ Да, но ние сме на ниво аналитичност, днес си разговаряхме какво да правим. Критериите, които сме заложили са ясно разписани - те са 7-8 критерия. Ако следващия път ще разговаряме пак така по принцип...

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Е, така ще родим някои неща.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Колеги, понеже сега пристигам, бях в Народното събрание, моля за извинение, че ще продължа дебата. Просто искам да кажа няколко думи, които си бях подготвила да кажа в началото, но заради спешното отиване в Народното събрание не успях.

Започвам от конкретното предложение на г-н Иванов. Нали всички се спомняме, че направихме посещения по апелативни райони, работни групи направихме посещения и обсъждахме с представители на апелативните райони нашите идеи за обединяване, респективно за закриване на съдилища и въобще за подхода. Тези критерии, за които говори г-н Иванов, заедно с тези обсъждания, които направихме преди доста месеци, в крайна сметка се оказаха полезни от гледна точка на събирането на данни за нагласите и предложенията на магистратите по апелативни райони - това е свършено.

На второ място, точно предложенията за различни модели на обединяване, на закриване на съдилища или на друг вид подходи към реформиране на съдебната карта, е предмет на проекта, който всички ние тук в предходното заседание гласувахме и ако ние ще дублираме работата по този проект, не виждам никакъв смисъл от това. Моето предложение в тази посока, е да отграничим това, което ще се прави от проекта, което в средносрочен план е в период от 9 месеца. Предлагам по-скоро да се концентрираме върху краткосрочни мерки, които можем да предприемем, които са ясни, които биха могли да подпомогнат работата ни по-нататък. Аз имам няколко предложения, не знам дали с Каролина няма да си..

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: До тук съвпадаме в изказванията, за следващите - да чуем.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Първо - там, където има готовност във всеки един апелативен район, например, да предприемем някакъв вид обединяване, експериментално, така че да видим какъв ще бъде реалният резултат. Естествено, в този модел на работа трябва да участват съдилища, които са готови да го направят и, които задължително са готови да имат единна деловодна система.

Второ. Има предложение от РС-Девня, което е изключително рационално, но все пак трябва да се обсъди между РС-Варна и РС-Девня, за прехвърляне на две общини от района на РС-Варна в района на РС-Девня. Ето, това също е един модел за намаляване на натовареността по отношение на един натоварен съд, какъвто е РС-Варна. Това също би могло да бъде реално изпълнимо в краткосрочен план, защото ако си помислите какви последици би могло да има, единствената по-сложна последица, е да се отделят свидетелствата за съдимост на тези две общини и да се прехвърлят от РС-Варна в РС-Девня. Всичко останало може да си върви в един обичаен ред. Ако такива предложения има и за другите апелативни, аз говоря само за апелативния район за който отговарям, но ако такъв тип предложения има в другите, също да ги обобщим в пакет и да работим по тях с конкретика, за да може да освободим за работа, в рамките на проекта, тези средносрочни стратегии и анализи, за които всички тук говорим от няколко месеца, но практически установяваме, че ние нямаме такъв висок капацитет да ги направим. Това са моите предложения. Естествено, тези действия не могат да бъдат спирачка за конкретни действия по съкращаване на свободни длъжности за магистрати, които не са необходими или за свободни длъжности в администрацията. Би могло според мен да се помисли и по отношение на общата администрация, дали една длъжност не би могла да обслужва по

съвместителство два съседни района. Съжалявам, пак казвам, ако повтарям предложенията на някого, но просто в момента пристигам и се страхувам да не би случайно някои от предложенията ми да останат неказани.

МИЛКА ИТОВА: По тези неща можем да се обединим и да вземем решение./шум в залата/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, предлагам г-н Георгиев, да формулира решение. Заповядайте.

РУМЕН ГЕОРГИЕВА: Аз ще започна да формулирам, защото тук има достатъчно добри колеги, бивши съдии, които ще направят диспозитива, но очевидно е, че в крайна сметка трябва да решим няколко неща. Първо, че приемаме обобщения доклад от г-жа Кузманова и г-н Боев. Второ - това, което беше казано и остана безспорно, че трябва да се възложи на Комисията по натовареност да направи нещо като пътна карта, с конкретни срокове и мерки, които следва да се предприемат. Комисията да разработи този документ, като тъкмо в това предложение, което Комисията по натовареност трябва да представи на пленарния състав, да се обобщят и тези конкретни идеи, които бяха казани, независимо, от няколко колеги, които са съвсем конкретни решения около които очевидно вече може да се обединим, включително с решаване на проблема със съотношението проекта, който е решено ВСС да върви по ОПАК, като отделна дейност, за която може да има и по-напрегнати срокове от 32-месечния срок на целия проект, и останалите детайли, които да предложи на пленарния състав комисията, включвайки го в този план-график, включително и тази препоръка, безспорна - представеният днес доклад да бъде изпратен на председателите на апелативни съдилища в София, Велико Търново, там, където не е, за да се уеднакви начина, по

който е съставен този доклад, за да вървим напред. Тези всички неща биха могли да бъдат подредени в диспозитив на решението на днешното заседание.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, ясен ли стана диспозитива на решението? - Приемане на обобщените становища на двамата колеги, по принцип. Второ - възлага на Комисията по натовареност да изготви карта с конкретни срокове и мерки, които следва да се .../шум в залата, обсъждат/ Да изготви времеви график, така ли?/шум в залата/ Колега Георгиев, не разбрах третото Ви предложение...

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Тези конкретни идеи, които днес получиха подкрепа да бъдат обсъдени също от Комисията по натовареност, тя е водеща...

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Защо е водеща?

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Ами, защото е водеща!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Съдебна карта е всъщност...

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Ако искате комисията с останалите колеги, за да се обобщят днешните предложения, тези, които са безспорни като мерки.../говорят всички/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Третият диспозитив какъв е?

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Освен този график комисията да предложи на Съвета за утвърждаване мерки, досега обсъждани, включително при тези общи събрания и предложени от колеги от цялата страна, които считат, че са безспорни и следва да залегнат за в бъдеще в нашите действия по промяна на съдебната карта.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Найденова, заповядайте.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Във връзка с последната част от проекта за решение, което колегата Георгиев формулира, Комисията по натовареност да излезе с някакво предложение, тъй

като всеки в екипите по апелативен район има повече познания, колегите са присъствали и на място, имат и съответната информация, дали да не звучи така, колега Георгиев: в определен срок всеки от екипите по апелативни райони да представи на Комисията по натовареност конкретни предложения за... /заглушена е/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Моля, не се обаждайте, нека да формулира решение. Може ли да повторите, г-жо Найденова?

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Да. Ще определим срока, всеки от екипите сформирани в изпълнение на решение на ВСС по т. 62 от Протокол № 47/17.09.2015 г., да представи на Комисията по натовареност конкретни предложения касаещи, буквално цитирам и наши решения, за да съм точна: предложения за промени в съдебната карта на районните съдилища и прокуратури. А в по-горното решение можем да определим срок, който да е по-дълъг от този, в който комисията да изготви времеви график, за да може да съобрази и тези предложения.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Дати ще определяме ли сега?

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Ами, тъй като аналитичната дейност сме наясно, че я има, всеки от екипите по апелативни райони, мисля че в рамките между две до три седмици би могъл да отнесе към Комисията по натовареност конкретните си предложения.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Тоест до края на април месец, така ли?

СОНЯ НАЙДЕНОВА: По-скоро до края на март всеки екип да представи на Комисията по натовареност предложенията, след това да дадем поне още...

ЯСЕН ТОДОРОВ: Не е ли кратък срока? /Чува се: Не е кратък./ И две седмици след това комисията да изготви времеви

график. До 31 март всеки от екипите, както издиктувах, да представи на Комисията по натовареност предложения, а до 16 април Комисията по натовареност да изготви, както вече беше формулирано от колегата...

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, мисля че стана ясно.

Г-жо Кузманова.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Уважаеми колеги, все пак днешното заседание беше по отношение на предстоящите действия. Предстоящите действия във връзка с реорганизация на съдебната карта ще бъдат направени в предложения, които за апелативен район Пловдив, ще бъдат на основание това, което беше разгледано днес и същевременно това, което ние решихме, евентуално да отидем на места в малките райони. Аз, обаче, като член на комисията и като член на ВСС нямам такова едно обобщено становище да останалите председатели или пък на останалите председатели на районните съдилища или председателите на окръжните съдилища, какво са казали те - такова обобщение за мен няма. Така че аз се питам как ще уведоим колегите, които не са членове на екипи или не са членове на комисията? Може би само в резултат на тези протоколи от срещи ли? Нека да помислим и върху това. Да бъдат запознати. Какво предложение е дал, аз тук да видя. Според мен, трябва да има нещо върху което да започнем предложенията. Днес видяхте каква е натовареността, видяхте какви са жителите на Мадан, видяхте всичко това - Златоград, Смолян, КПП-та, граница и прочее. Във Варна има пристанище, в Девня... Съдебните райони засега... Аз се радвам, че г-жа Петкова взе становище.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, аз подлагам на гласуване предложеното решение, така както го формулира колегата Георгиев, с допълнението на г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: 31 март - предложения от екипите, 16 април комисията да изготви времевия график.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Времеви график за дейностите? В коя част на реформата - изцяло или само.../Чува се: Всичко. Това е трудоемка работа./ Кой го предложи за времевия график?

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Георгиев.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Естествено, че за цялата дейност, още повече, че едно от важните...

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Какво разбирате под „цялата дейност“?

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: По промяна на картата.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Незабравка каза „всичко“./обсъждат/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Ами, нека да го допълнят.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Може и всичко, аз...

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Аз предлагам решението ни да бъде - до края на март комисииите по апелативни райони да представят становища. Евентуално, ако има такива, за промяна в седалище или каквото и да е, на съответен съд, в рамките на апелативния район, независимо от нивото му. И тъй като в разпоредбата на чл. 30, т. 2 от ЗСВ, е определено правомощието на ВСС да определя седалището на районни, окръжни и т.н. съдилища, по предложение или след съгласуване с министъра на правосъдието, то нека комисииите по апелативни райони представят тези свои становища на Комисията по натовареност, която може да

ги внесе в Съвета, след което да започне процедурата със съгласуване, обсъждане и дали ще се приеме или не.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Това се предложи от Румен Георгиев.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Опитвам се да систематизирам едни стъпки. /отговаря на реплика/ Ама, защо да работим за районните? Естествено, че в рамките на апелативния район ние няма да предложим да съкратим ЕН-ския апелативен съд.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Нека, колеги, гласуваме предложението, което направиха г-н Георгиев и г-жа Найденова, с уточнението, което стана за районните съдилища. Ясно ли е?

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Защото анализа и критериите имаме само за районните съдилища и прокуратури. /Чува се: Добре./

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, ясно ли е? Подлагаме на гласуване това решение. Режим на гласуване. Обявяваме резултата: 18 „за“ - имаме решение по предложението.

/След проведеното явно гласуване/

1. ОТНОСНО: Обсъждане на извършените и предстоящи действия във връзка с оптимизиране на структурата на съдебните райони

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

1.1. ПРИЕМА доклада за извършеното проучване в апелативни райони Пловдив и Бургас относно преформатиране на съдебната карта на Република България.

1.2. В срок до 31 март 2016 г. сформиранияте екипи по апелативни райони, определени с Протокол № 47/17.09.2015 г. да представят в Комисията по анализ и отчитане степента на

натовареност на органите на съдебната власт конкретни предложения за промени в съдебната карта на районните съдилища и районните прокуратури.

1.3. ВЪЗЛАГА на Комисията по анализ и отчитане степента на натовареност на органите на съдебната власт в срок до 16 април 2016 г. да изготви времеви график за действията, въз основа на направените предложения за промени в съдебната карта на районните съдилища и районните прокуратури.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, поради изчерпване на дневния ред, закривам заседанието на Висшия съдебен съвет.

/Закриване на заседанието - 17,15 ч./

Стенографи:

Лидия Здравкова

Невенка Шопска

Зоя Костова

Таня Младенова

/Изготвен на 14.03.2016 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ДИМИТЪР УЗУНОВ